76STE JAARGANG No. 10013 ZATERDAG 10 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Eisenhower in boodschap „State of the Union"

V. S. streven ernaar oorlog te voorkomen

Washington. — President Eisenhower heeft in zijn boodschap de „State of the Union" aan het Congres verklaard, dat de Verenigde Staten ernaar streven oorlog te eniger plaatse en in welke omvang dan ook te voorkomen.

De president deed op het Congres een beroep om de Amerikaanse hulpverlening aan de bondgenoten overzee voort te zetten en vroeg de Amerikanen steun te verlenen aan een politiek van handhaving van een gezonde economie en van vermindering van het gevaar voor inflatie.

Eisenhower zei verder o.a., dat de enorme eigen kracht van de Verenigde Staten slechts een onderdeel is van die, welke nodig is voor het verzekeren van de veiligheid.

In zijn boodschap tot het Congres, die via radio en televisie werd uitgezonden, zei de president vervolgens dat de geweldige parate luchtmacht van de V.S. een machtig afschrikwekkend middel tot voorkoming van een algemene oorlog is.

Grote vorderingen zijn gemaakt bij de ontwikkeling van ballistische projektielen. Nieuwe vliegtuigen, tweemaal zo snel als het geluid worden thans in dienst genomen, vijf Amerikaanse kunstmanen zijn in een baan om de aarde gebracht. Het systeem voor waarschuwingen is voortdurend verbeterd. Amerikaanse onderzeeboten, voortgestuwd door atoomkracht, hebben rekords gevestigd en historische tochten onder het Noordpoolijs volbracht.

Dit is het resultaat van niet meer dan vier jaar intensief werken.

Tezelfdertijd erkennen wij openhartig dat énige van de recente prestaties van de Sovjet-Unie op dit speciale gebied van de techniek werkelijk schitterend zijn, aldus president Eisenhower.

Hij waarschuwde dat uitgaven voor nieuwe wapens evenwicht en perspectief in onze defensieplannen eisen.

Wij moeten waken tegen het koortsachtige opbouwen van een enorme bewapening met het oog op een overhaast voorspeld tijdstip van een zgn. grootst mogelijke dreiging van gevaar. De dreiging waartegenover wij gesteld zijn is niet een sporadische of aan een bepaald tijdstip gebonden dreiging, zij is er voortdurend.

De president zei dat hij voornemens is een commissie in te stellen voor het bestuderen en opstellen van richtlijnen voor plannen op lange termijn op het gebied van de levensstandaard, gezondheid en onderwijs.

Eisenhower merkte op dat er geen sprake kan zijn van een soort vesting Amerika. „Als wij ooit zouden degraderen tot het isolement dat in deze term besloten ligt, zouden wij een gevangenis bevolken, niet een vesting...."

De wereld was goed gaan begrijpen dat de V. S. een vastbesloten politiek voeren van niet-aanmoediging van agressie.

In Libanon, Formosa en Berlijn was ons standpunt duidelijk, juist en getuigend van de vaste wil van een verenigd volk.

Samen met andere vrije landen hebben wij de heilige verplichting op ons genomen de bevolking van vrij Berlijn te verdedigen tegen elke poging om haar vrijheid te vernietigen.

Intussen zullen wij voortdurend streven naar zinvolle overeenkomsten om deze en andere kwesties tot oplossing te brengen, in de wetenschap dat niet slechts de onschendbaarheid van een enkele stad maar gevoelens van hoop van alle vrije volken op het spel staan.

Hij bracht in herinnering dat op het gebied van de burgerrechten de wereld „ons gedrag" gadeslaat.

De indruk die het buitenland van Amerika heeft, wordt niet beter als schoolkinderen door het sluiten van enige scholen en buiten hun schuld van de gelegenheid tot onderwijs worden beroofd.

De president onthulde dat hij van plan was in de komende twee jaar krachtiger pogingen te doen om te komen tot het vervolmaken van de instellingen der Verenigde Naties en van andere organen met dezelfde doelstellingen, teneinde in internationale aangelegenheden het recht de doorslag te laten geven boven het gebruik van geweld. Hij zei dat later op dit gebied voorstellen zouden worden gedaan.

President Eisenhower besloot: Wij streven naar de overwinning — niet van een land of volk — maar naar het overwinnen van de oude vijanden van ons allen, de onwetendheid, armoede, ziekte en menselijke vernedering waar deze ook mogen worden aangetroffen. Wij beijveren ons voor het meest edele doel dat er bestaat — de vrijheid van de mens.

In zijn boodschap aan het parlement heeft president Eisenhower nog medegedeeld, dat de kosten van het invoeren van de „Atlas" bij de strijdkrachten gemiddeld 35 miljoen dollar per projektiel op de lanceerplaats zullen bedragen. Dit jaar worden alles bijeen bijna zeven miljard dollar besteed alleen reeds aan programma's voor projektielen. Nog meer miljarden worden besteed aan onderzoek, ontwikkeling en beproeving van nieuwe wapens. De jongste atoomduikboten zullen vijftig miljoen dollar per stuk kosten, en sommige bijzondere types driemaal zoveel.

Amerika zal nooit de hoop opgeven dat eens alle volkeren, in wederzijds vertrouwen, tot een drastische vermindering van de onproduktieve bewapeningskosten zullen komen.

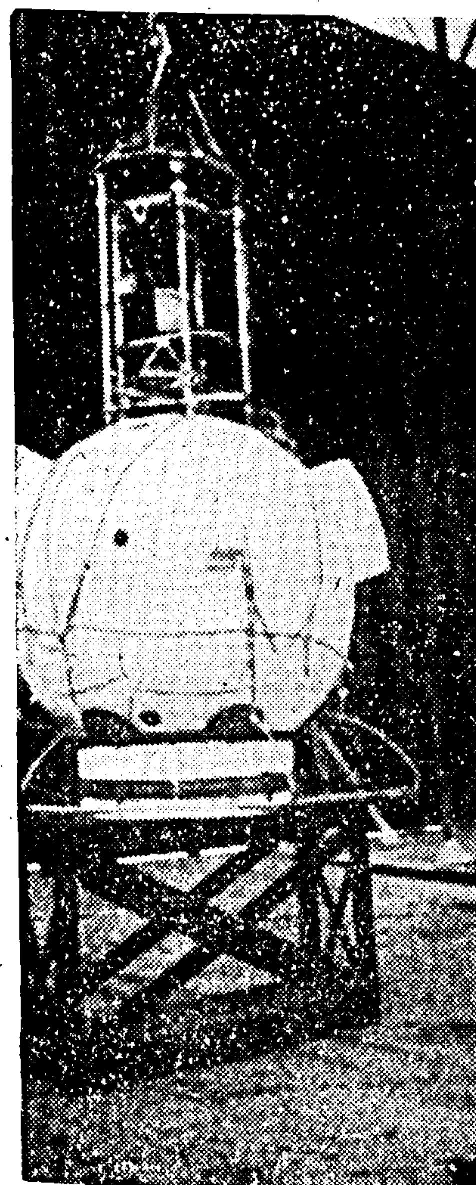
De president kondigde ook nog aan dat de regering het Congres wetsvoorstellen zal doen tot verdere ontwikkeling op het gebied van de burgerrechten. „Wij moeten allen ertoe meehelpen duidelijk te maken dat de regering eensgezind achter de wet en de uitspraken van de gerechtshoven staat", aldus de president.

Intussen lijkt het wel zeker dat Eisenhowers waarschuwing tegen een „koortsachtige opbouw" van de defensie om het hoofd te kunnen bieden aan zogenaamd maximumgevaar, „nogal haastig voorspeld", op krachtig verzet zal stuiten in het Congres.

Overigens meent men uit de toon van de rede te kunnen opmaken dat de president niet zo erg bezorgd als sommige congresleden is over de toestand van de Amerikaanse defensie, vergeleken dan met Russische.

Politieke waarnemers in Washington zijn van mening dat de boodschap van Eisenhower geen dramatisch appèl op het Amerikaanse volk inhield. Sommige waarnemers vonden de rede gespeend van verbeeldingskracht en vuur. Anderen onderkenden er een wijziging van Eisenhowers politieke filosofie in. Deze filosofie is gebaseerd op een politiek van de „gulden middenweg". Deze waarnemers zijn van oordeel dat Eisenhower, blijkens zijn rede, nu de neiging heeft aan een conservatieve politiek de voorkeur te geven.

Overigens heeft de president zelf ontkend dat hij voorstander is van een politiek van de gulden middenweg.

Luchtvaarder en astronoom Audouin Dollfus wil een poging doen om in een gondel, hangend aan een ballon, een hoogte te bereiken van ca. 25 km. om dan met behulp van een sterrenkijker foto's te maken van de planeet Mars en om tevens metingen te doen betreffende de intensiteit van de kosmische stralen. Op de foto ziet men de gondel, klaar voor de start.

Opsporing verzocht

Willemstad. — Door de ouders werd op 6 januari 1959 de politie in kennisgesteld van de vermissing van de 14-jarige RUBY A. RAY, geboren op Curaçao, de 29e april 1944, wonende op het landhuis „De Hoop"

Volgens verklaring van de ouders zou zij om 6.30 uur op bovengenoemde datum het ouderlijk huis hebben verlaten met achterlating van een brief, waarin zij meedeelt van Curaçao te zullen vertrekken. Sindsdien is zij spoorloos verdwenen.

Haar lengte is 1.65 m., stevig postuur, lichtbruine huidskleur, donkerbruin gegolfd haar en draagt zo nu en dan een bril. Haar kleding is onbekend.

De commissaris van politie verzoekt eenieder, die over de verblijfplaats van bovengenoemd meisje inlichtingen kan verstrekken, zich in verbinding te stellen met de Kinder- en Zedenpolitie, kantoorhoudende Wilhelminaplein, telefonisch bereikbaar onder no. 12828 en 12320.

Waartoe een ministeriële beschikking?

Bij een Beschikking van de Minister van Onderwijs en Volksontwikkeling d.d. 6 november 1958 wordt overwogen: „dat de beursaal (volgt de naam van de zoon van een statenlid, behorende tot de regeringscoalitie) studerende aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam, candidaat in de psychologie, blijkens zijn verzoekschrift van 30 september 1958 onder supervisie van de wetenschappelijke staf van de Verenigde Faculteiten van Letteren en Wijsbegeerte en Wis- en Natuurkunde van voornoemde Universiteit in het algemeen en onder supervisie van Prof. Dr H. C. J. Duyker in het bijzonder, een onderzoek wil instellen inzake de gevolgen van het onderwijs in het Nederlands op Curaçao aan kinderen stammende uit gezinnen waar Papiaments wordt gesproken, welk onderzoek gedaan wordt in het kader van verzoekers doktoraal examen, hetwelk nog moet worden afgelegd;

— dat verzoeker bij het in te stellen onderzoek hulp nodig acht voor de beoordeling van de daarmede in verband staande sociale- en economische factoren om welke reden hij verzocht heeft om assistentie terzake van Mej....... candidate in de sociologie aan dezelfde Universiteit;

dat een onderzoek zoals voorgenomen mede in het belang is van de Nederlandse Antillen";

Volgt toekenning van overtochtskosten per vliegtuig vice versa aan genoemde assistente ten laste van de Antilliaanse belastingcenten.

Inmiddels zijn de wetenschappelijke speurder en zijn assistente op Curaçao gearriveerd en in het huwelijk getreden.

Wij stellen:

dat genoemd onderzoek gans niet nodig is;

dat mocht het al nodig en nuttig zijn, het diende te geschieden door volledig bevoegde krachten;

dat het dan ook kennelijk de bedoeling is geweest de verloofde van betrokkene naar Curaçao te laten komen, teneinde papa-statenlid in staat te stellen het huwelijk bij te wonen, hetzij omdat het deze niet zinde daarvoor naar Nederland te gaan, hetzij om de geringe meerderheid van de coalitie in de Staten niet verder te verzwakken.

Wij vragen ons verder af:

waar het naar toe moet indien aan beursalen nu ook een staatsbruiloft ten laste van onze belastingcenten wordt toegestaan.

Waarom eigenlijk de moeite genomen van een ministeriële beschikking? Waarom niet rechtsstreeks uit de staatskas gegraaid?

HONGAREN betogen in CHICAGO bij aankomst van MIKOJAN

Chicago. — Uitgeweken Hongaren en andere vluchtelingen uit Oosteuropese landen hebben de Russische plaatsvervangende minister-president Mikojan bij diens aankomst op het vliegveld te Chicago met eieren bekogeld en uitgejouwd. Betogers naderden Mikojan tot op enkele meters en bedreigden hem met hun vuisten.

Tientallen politieagenten sloegen met gummistokken op de betogers in om hen terug te drijven. In de verwarring werden Mikojan en de Russische ambassadeur in de Verenigde Staten, Menjikof, gescheiden van de rest van hun groep.

Voor Mikojans hotel herhaalden zich de ongeregeldheden.

Mikojan zei later tot verslaggevers, dat hij de betogingen niet ernstig opneemt. Ze vertegenwoordigen niet de mening van het Amerikaanse volk, zeide hij.

Anastas Mikojan heeft op een persconferentie te Detroit naar aanleiding van vragen over het Russische voorstel, dat alle troepen uit Berlijn worden teruggetrokken, verklaard: „Een koopman noemt soms een hogere prijs dan hij voor zijn goederen verwacht te krijgen."

In antwoord op een vraag of hij een kompromis aangaande de kwestie van terugtrekking der troepen zal voorstellen, zeide hij: „Wij beschouwen ons voorstel reeds als een kompromis."

Mikojan sprak zich uit voor meer bezoeken van Amerikanen en Russen aan elkaars landen, ter bevordering van het wederzijds begrip. De V.S. en de Sovjet-Unie dienen samen te werken om een duurzame vrede te scheppen. „Er is veel onderling wantrouwen en wij kunnen dit niet onmiddellijk in zijn geheel uit de weg ruimen", aldus Mikojan.

—B—

Washington. — De Raad van de organisatie van Amerikaanse staten heeft tijdens een bijeenkomst te Washington met algemene stemmen een aanbod van de Argentijnse regering aanvaard om de tweede zitting van het „Comité van 21" te Buenos Aires te houden.

Telegram van BEEL aan Chroesjtsjef

Den Haag. — In antwoord op de Nieuwjaarswens van Chroesjtsjef heeft minister-president Beel het volgende telegram gezonden:

„Mijnheer de president, voor uw gelukwensen bij de intrede van het nieuwe jaar dank ik u zeer. Wederkerig moge ik u mijn oprechte wensen aanbieden voor geluk en voorspoed in dit nieuwe jaar. Ik moge u er de verzekering van geven, dat de traditionele politiek van Nederland er steeds op is gericht de vrede in de wereld te bewaren en te bevorderen. Ook mijnerzijds moge ik uiting geven aan de wens, dat zich blijvend goede betrekkingen tussen onze beide landen zullen ontwikkelen. Beel, minister-president".

Miljardair in V.S. ontvangt Cadeau uit Moskou

New York. — Met een Russisch vrachtschip zijn in de haven van New York een troika en drie volbloed paarden aangekomen, die premier Chroesjtsjef de Amerikaanse miljardair Cyrus Eaton ten geschenke heeft gegeven. Een trainer en een Russische veearts, die de paarden op hun reis hebben verzorgd, zullen een week de gasten zijn van Eaton. De miljardair heeft onlangs een bezoek aan de Sovjet-Unie gebracht.

Wordt Hawaii 50e Staat van de V.S.?

Washington. — De Amerikaanse Democratische Senator James Murray heeft bij de Senaat een voorstel ingediend om Hawaii tot de 50e Amerikaanse staat te maken.

Onlangs is, zoals gemeld, Alaska de 49e Staat van de Ver. Staten geworden.

GEZIEN door een Antilliaan

Er zijn nog altijd mensen die zich voor de openbare vergaderingen van de Staten interesseren.

Dezulken zullen het zich misschien nog herinneren dat tijdens de behandeling van het wetsontwerp „schuttersplichtigenregistratie", de minister president op een vraag of „in de Antillen woonachtige, in Nederland dienstplichtige personen, kunnen worden opgeroepen", categorisch ontkennend heeft geantwoord.

Terecht, want art. 135 van onze Staatsregeling zegt uitdrukkelijk: „personen woonachtig in de Ned. Antillen kunnen niet *dan bij landsverordening tot de dienst in de krijgsmacht dan wel tot burgerdienstplicht worden verplicht".*

Dit op zichzelf duidelijk standpunt wordt echter gecompliceerd zodra men te maken heeft met dienstplichtigen in Nederland, die voor hun nummer opgeroepen, naar de Ned. Antillen zijn uitgezonden. Het aangehaalde artikel, de verklaring van de minister president en de onder hun (nederlands) nummer in de Antillen dienende personen in onderling verband beschouwende, leidt als vanzelf tot het in het Voorlopig Verslag van de Staten, op ontwerp begroting 1959 gestelde:

„Onder verwijzing naar het ont- „kennende antwoord van de Mi- „nister President op de vraag van „een lid der Staten of hier geves- „tigde in Nederland dienstplichtige „Nederlanders nog steeds dienst- „plichtig zijn, werd de vraag ge- „steld op grond van welke bepa- „lingen de hier gedetacheerde, in „Nederland dienstplichtige man- „schappen, tegen hun wil onder de „wapenen gehouden kunnen en „mogen worden, nadat de betrok- „kenen zich in het bevolkingsre- „gister hebben doen inschrijven".

Wat is immers het geval?

P.B. 1906/10 (Vestigingsregeling) art. 1 bepaalt dat in Curaçao (lees Nederl. Antillen) gevestigd zijn Nederlanders die hun woonplaats alhier hebben en haar gedurende 18 maanden op Curaçao (Antillen) of in Nederland of in de andere delen van het Rijk hebben gehad.

Volgens de bestaande voorschriften is eenieder die twee weken in de Antillen is, verplicht zich in te laten schrijven bij het bevolkingsregister.

De verplichting rust op elke individuele persoon. Wanneer hij hieraan wil voldoen en een bewijs overlegt dat hij in Nederland is uitgeschreven, kan *hem dit* niet *worden geweigerd.*

Doch eenmaal ingeschreven en hier in de Antillen gevestigd, valt hij onder het gestelde bij art. 135 Staatsregeling. Nu rijst de reeds eerder gestelde vraag of zolang zulk een persoon niet *bij landsverordening tot de dienst (in de Antillen) verplicht is, hij mogelijk hier in de Antillen als dienstplichtig kan worden beschouwd. Zolang zulk een persoon in de Antillen zijn domicilie behoudt, zou hij volgens sommige theoretici en voortredenerende op de o.i. juiste interpretatie van de minister president, in Nederland* niet *onder wapenen kunnen worden geroepen, noch tegen zijn wil elders onder de wapenen worden gehouden, want als het ene „oproepen"* niet *kan, is het andere (in dienst houden) zeker* niet *mogelijk, tenzij er andere, hogere, de Antillen bindende regelingen bestaan, die aan art. 135 Staatsregeling derogeren. Ons zijn deze bepalingen niet bekend.*

Interessant is ook de vraag of in de Antillen woonachtige Nederlanders reserve officieren, rechtmatig voor herhalingsoefeningen opgeroepen kunnen worden, wanneer dezen b.v. in Nederland tijdelijk op verlof zijn.

Dat dit alles niet alleen een onbevredigende toestand schept, maar zelfs tot bijzonder ongewenste en gevaarlijke consequenties kan leiden, zal eenieder beamen.

Het Statuut is inmiddels vier jaren van kracht. Het is daarom eigenlijk onbegrijpelijk dat in deze materie nog nooit op ondubbelzinnige en afdoende wijze een duidelijke uitspraak is geweest. Het is echter de hoogste tijd.

Het zou van wijs beleid getuigen wanneer voor deze kwesties van dienstplicht e. d. een regeling bij rijkswet zou kunnen komen.

Momenteel verkeren wij in een vacuum.

Hier is het Koninkrijk noch zijn de Antillen bij gediend.

Konflikt tussen Surinaamse minister en de A.V.R.O.S.

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — De Algemene Vereniging Radio Omroep Suriname, die tot dusver aan het Land *f* 6000 's jaars betaalde voor het gebruik van de omroepzenders (die het eigendom van het land zijn en niet van de AVROS) zal ingaande 1 januari *f* 22.600 moeten betalen als gevolg van een konflikt tussen het bestuur en de minister van OW&V, de hr V. de Miranda.

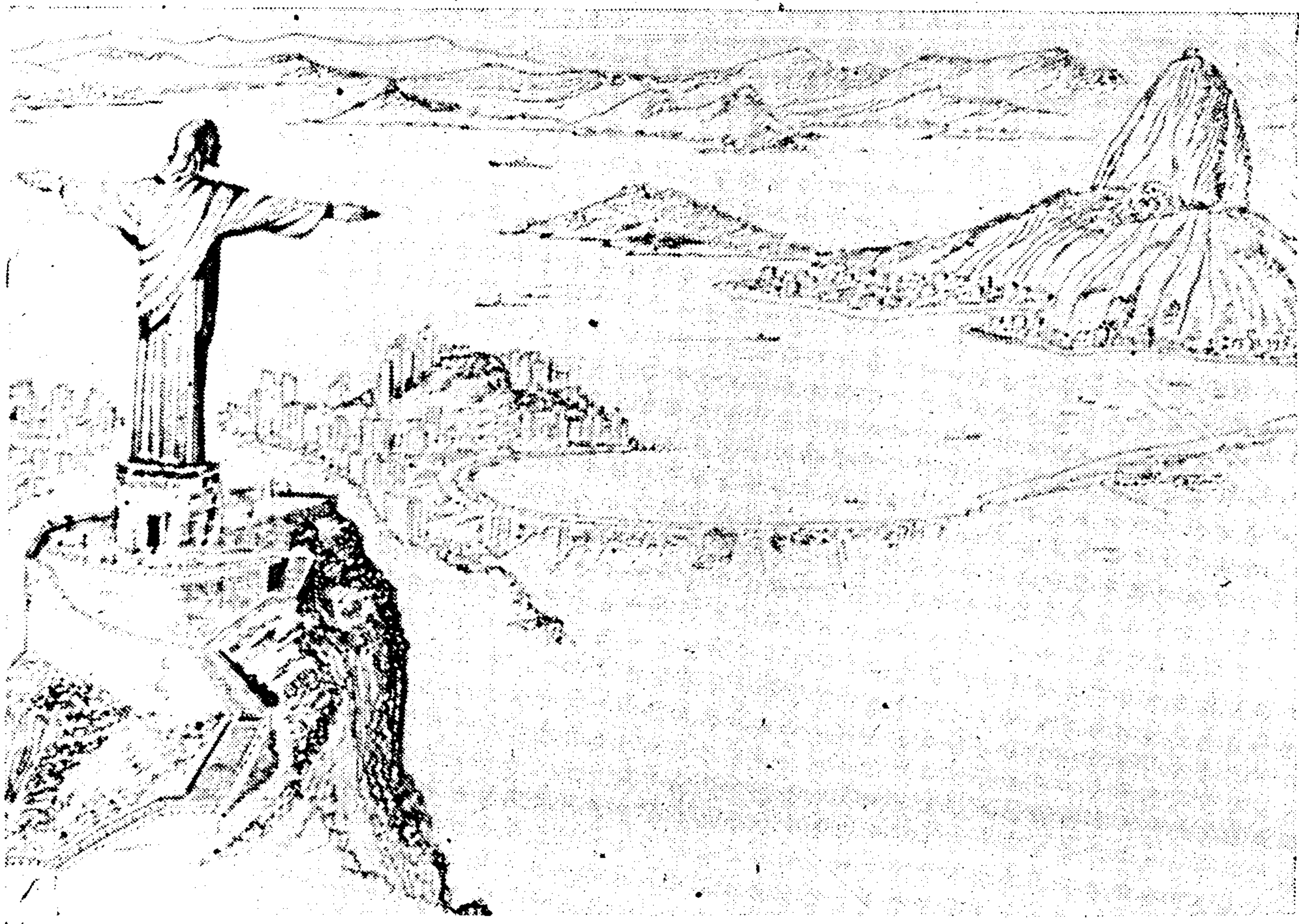
De botsing betrof het uitzenden van de recente begrotingsbehandeling 1959. Nadat de AVROS de behandeling van de begroting van Algemene Zaken had uitgezonden, weigerde het bestuur verder zendtijd ter beschikking te stellen, aangezien de omroep in de maand december steeds grote inkomsten krijgt van commerciële uitzendingen en deze dan zouden komen te vervallen.

Deze motivering mocht commercieel bezien gezond zijn, maar ze getuigde niet van grote zakelijkheid. De AVROS genoot namelijk een zeer bevoorrechte positie in vergelijking met de twee andere omroepstations, RAPAR en Apintie. Dit privilege was een soort historisch recht dat de AVROS had als Surinames eerste omroep. Het kwam tot uiting in het bedrag dat de AVROS aan het Land betaalt voor het gebruik der zenders, *f* 6000 's jaars. Na de beslissing van het bestuur heeft de regering besloten om de AVROS verder geen geprivilegeerde positie meer te laten en haar vergoeding te berekenen op dezelfde basis als waarop de twee andere stations betalen.

De statenvergaderingen werden uitgezonden door RAPAR, dat er vlug bij was om de blunder van het AVROS-bestuur uit te buiten.

Zijn RAPAR en Apintie zuiver commerciële ondernemingen, de AVROS is een vereniging zonder winstdoel. De leden zijn nu een actie begonnen om meer leden te werven en om de bijdragen te verhogen.

Het kan nauwelijks anders of deze geschiedenis is in de politiek getrokken.

Rio de Janeiro, gezien vanaf het zeven meter hoge Christusbeeld op de bergrug van de Corcovado (2.300 voet hoog).

Met de RAS naar Rio de Janeiro

OPENING van de regelmatige dienst op BRAZILIE

„Een der mooiste vluchten, die ik ooit gemaakt heb", zeide de direkteur van de R.A.S., de bekende piloot K. Rupplin von Keffikon. Hij sprak over de eerste vlucht van de thans regelmatige RAS-dienst naar Rio de Janeiro.

In de zomer van dit jaar werd de eerste proefvlucht gemaakt door een 4-motorige Douglas van de RAS, de **Rutas Aereas de Colombia.** Gevlogen werd van Barranquilla via Paramaribo naar Rio de Janeiro. Het laatste gedeelte was voor een verkeersvliegtuig een primeur.

Thans is een regelmatige dienst geopend op de Braziliaanse hoofdstad. Het RAS-vliegtuig, dat van dr Plesman Luchthaven vertrekt op vrijdag, geeft hierop aansluiting. Zodat het mogelijk wordt niet alleen te genieten van de levendige zuidelijke Metropolis, maar tevens een interessante vlucht te maken over de oerwouden van het Amazone-gebied. De route is nu Bogotá — Medellin — Manaos — Rio de Janeiro.

Manaos, een zeer bekende stad in het Amazone-gebied, biedt vele toeristische attrakties. De drijvende haven is de grootste ter wereld. Deze haven is speciaal gekonstrueerd om het grote verschil in waterstand van de Amazone-rivier op te heffen. Dit verschil bedraagt soms 40 voet. De rivier heeft een breedte van 20.000 meter, waar zij zich verenigt met de Rio Negro, zo genoemd naar de zeer donkere kleur van het water. Het oerwoud vertoont een fantastische, bijna voorwereldlijke plantengroei en er is voor de liefhebbers volop gelegenheid tot jagen en vissen. Het hotel „Amazonas" is zeer modern en komfortabel en geheel airconditioned.

Rio de Janeiro, het eindpunt van de nieuwe luchtlijn, is voldoende bekend door zijn bruisend nachtleven en zijn prachtige stranden. De typische bergspits, het Suikerbrood, tekent zich sterk af in het silhouet van de baai en allesoverheersend is de hoge gekromde bergrug, de „Corcovado", waarop 's nachts het grote Christusbeeld staat te flonkeren als een ster.

Er zijn zeer vele en zeer luxe nachtklubs, „The Golden Room", „Night and Day", „Bon Gourmet", „Bem", „Ciro's", „Club 36" en vele andere.

Typisch in Rio zijn ook de open trams, waar de mensen werkelijk als klitten aanhangen en zelfs op bijzondere dagen bovenop zitten. Wij wensen de RAS met haar nieuwe luchtlijn veel sukses.

Uitzending AVROS

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de AVROS met ingang van heden in plaats van op de frequentie van 15405 uitzenden op de frequentie van 15230, oftewel 19,63 meter.

Middeleeuws Pauskapje in ere hersteld

Vaticaanstad. — Paus Joannes heeft het middeleeuws Pauskapje, de camauro, weer in ere hersteld. Het is een nauw aansluitende kap, die ook de oren bedekt, gemaakt van rood fluweel en met een wit bondrandje afgezet. Dit huiskapje kwam in de late middeleeuwen in zwang. De Pausen droegen het steeds tot in de tweede helft van de 18e eeuw. Pius IX en Leo XIII droegen het weer, Pius XI en XII echter niet. De laatste Pausen gebruikten steeds hun witte Soli Deo, de zuchetto, zoals de bisschop in het paars en de kardinalen in het rood dragen.

EMMASTAD

WACHTDIENST C.P.I.M.

Telegram Afdeling

Van 7.00 — 18.30 tel. 2307
Van 18.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel. 2307
b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling.

J. v. Wijck, Troepiaalweg 24, Julianadorp. tel: 4222
b. g. g. tel: 2400

Materialen Dienst.

A. de Jong tel. 4234

Geneeskundige Dienst:

Dr. Beekman, tel: 3740.
b. g. g. tel: 2400

Weekendwacht Suffisant:

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer G. J. Schottelndeier kunnen worden opgebeid onder No. 4388
b. g. g. tel: 2400

C.S.M.

Rederij Scheepsagentschappen

Zat. H. Dania tel: 3693
Zond. W. Punt tel: 2580

Theater Asiento:

Zat. „The silent world"
Zond. „Het woord"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

DE HEER KENNETH CHORLEY EN ECHTGENOTE

Deskundige adviseert Stichting Monumentenzorg

De Heer Kenneth Chorley op CURACAO

Willemstad. — Met de „Santa Rosa" arriveerde dezer dagen op Curaçao vergezeld van zijn echtgenote de Heer Kenneth Chorley, Voorzitter van de Uitvoerende Raad en voormalig President van „Colonial Williamsburg Inc." de stichting die zoals wij in onze editie van woensdag 7 januari l.l. vermeldden zich tot taak heeft gesteld het historische Williamsburg, de hoofdstad van de Amerikaanse Staat Virginia, in de oorspronkelijke staat op te bouwen.

De Heer Chorley zal tezamen met de Heren D. Cocke en Th. Mc Caskey, eveneens behorende tot de staf van Colonial Williamsburg, die reeds eerder op ons eiland arriveerden, de Stichting Monumentenzorg van advies dienen inzake de restauratie van monumenten en het dienstbaar maken daarvan aan het toerisme.

In 1926 werd de Heer Chorley door John D. Rockefeller Jr aangewezen om het oppertoezicht te houden over dit project. In 1934 werd hij tot president gekozen, totdat hij in 1958 als zodanig aftrad. Hij is nog steeds voorzitter van het uitvoerend Comité en van de financiële commissie van genoemde stichting, alsook lid van de Raad van Beheer. Het College of William & Mary kende hem het eredoctoraat in de rechtsgeleerdheid toe.

De Heer Chorley is tevens Voorzitter van de „Jackson Hole Preserve Inc., een „non profit corporation", ten doel hebbende de conservatie van het Grand Teton gebied in de staat Wyoming en de Caneel Bay Plantation op St. John, Virgins Islands.

De Heer Chorley is tevens Directeur van de „National Trust for the preservation of Historic Sites" en bestuurslid van de „English Speaking Union" in Amerika. Hij is adviseur van Rockefeller geweest bij vele andere conservatie-projecten, waaronder het oprichten van nationale parken en restauratie van historische gebouwen. Eveneens trad hij op als adviseur van de regering van Puerto Rico voor het behoud van historische plaatsen in San Juan.

De Heer Chorley geniet internationale bekendheid als deskundige op het gebied van natuurbescherming, restauratie en conservatie. Nog onlangs maakte hij een reis en vervulde hij onder auspiciën van de English Speaking Union een serie spreekbeurten op verschillende plaatsen in Engeland, en was hij de gast van koning Mohammed V. van Marokko.

Als voorzitter van Colonial Willamsburg heeft hij de grootste particuliere restauratie ter wereld verricht, een project van ruim 60 miljoen dollar.

Dinsdag 13 januari a.s. te 8 uur n.m. zal de Heer Chorley in het Hotel Curacao Intercontinental een voordracht houden voor leden van Rotary, Lions en Soroptimists en genodigden over de conservering en restauratie van natuur- en andere monumenten.

Politieberichten

Assistentie werd gevraagd voor 2 vrouwen in de Schrijnwerkerstraat die slaags waren geraakt waarbij een van de dames een blauw oog opliep.

—x—

Op de Churchillweg reed een personenauto tegen een stilstaande auto aan, doordat de chauffeur van de rijdende auto niet oplette.

—x—

Gisteren omstreeks 17.15 vond op de weg naar Westpunt, ter hoogte van Papaya een ernstige botsing plaats tussen twee wagens. De oorzaak was dat de bestuurder van de ene wagen onder invloed van sterke drank verkeerde. Hij is, komende van de richting Westpunt op zeer roekeloze wijze met een snelheid van ongeveer 120 km rijdende op een van de tegenovergestelde richting naderende auto ingereden, een remspoor achterlatende van 43 meter. Beide wagens zijn totaal vernield. De schade bedraagt 5000 gulden.

—x—

Een poging tot brandstichting de Granadaweg werd gemeld. vrouw bleek, na een ruzie met h vader, zich zo kwaad te hebben maakt dat zij de woning begon besprekelen met benzine. Vol haar verklaring zou zij haar va slechts schrik te hebben willen jagen.

Uitvoering „Unitas"

Willemstad. — Morgenavond wordt in het Kransgebouw een variété-avond gehouden door de muziekvereniging „Unitas" onder leiding van de heer Vijent.

Hierbij maken wij het overlijden bekend van onze innig geliefde man, vader, broer en schoonbroer

TEOFELO MANUEL ARVELO

(beter bekend als Sjon Arvelo)

De begrafenis vindt plaats hedenmiddag om 4.30 uur vanuit het St. Elisabeth Gasthuis naar de R.K. begrafplaats aan de Rodeweg.

Namens: Wed. Clara Arvelo en kinderen
Petra, Jose en Narciso Arvelo
familie: Thomas Arvelo-Suares
Lorenzo Pieters-Arvelo
Rusman-Fleming
Miguel de Lannoy
Donald de Lannoy
Rusman-Grunning
Rusman-Elmondalek
Johan E. Mauricio
Oscar de Lannoy

Prof. ELI GINZBERG

Het Perspektief van de Amerikaanse NEGER

President Eisenhower heeft eens opgemerkt dat het onmogelijk is over welke groep dan ook een generaliserend oordeel uit te spreken.

De neger-bevolking van de Verenigde Staten bedraagt thans meer dan 17 miljoen zielen. Een voortdurend verminderende, doch steeds omvangrijk segment daarvan leeft in het agrarische Zuiden. De meeste van deze groepen leven in arme landbouwstreken, slechts een minderheid op goed bouwland. Een tweede grote segment is geconcentreerd in de snel groeiende stadsgemeenschappen van het Zuiden. Hiervan zijn velen stadsmensen van de derde of vierde generatie, maar een evenzeer groot percentage behoort tot de recente migranten.

Het derde grote segment is samengesteld uit de miljoenen die buiten het Zuiden wonen, in het biezonder in de grote steden van de Noord-Oostelijke en Noord-Centrale Staten en in steeds stijgend aantal ook aan de Westkust.

De schrijver van dit artikel is sinds 1935 hoogleraar in de economie aan Columbia University. Hij werd geboren in 1911 en promoveerde aan deze Universiteit in 1934. Ook studeerde hij te Heidelberg en Grenoble. Vele artikelen over economische en sociologische onderwerpen kwamen van zijn hand. Een van zijn recente boeken is „The Negro Potential", verschenen in 1956. Hij is adviseur van de Amerikaanse Regering in ekonomische en sociologische vraagstukken.

De Mississippi-delta en het metropolitane gebied van Atlanta liggen beide in het Zuiden, maar wij kunnen omtrent de zuidelijke neger niet generaliseren en daardoor nalaten een onderscheid te maken tussen de „sharecropper" van de Mississippi en de politieagent in Atlanta. En wij kunnen zeker niet generaliseren omtrent de gehele negerbevolking, waarvan de leden in iedere staat van de Unie leven, die gevonden worden in een grote verscheidenheid betrekkingen en onder wie zich ongeletterden zowel als doctoren in diverse wetenschappen bevinden.

De grote verscheidenheid onder de Amerikaanse negers sluit brede generalisaties betreffende hun huidige situatie) uit en maakt het moeilijk de veranderingen te schatten die reeds plaats gehad hebben en die in de toekomst plaats zullen hebben. De neger in de Verenigde Staten blijft scherp gedifferentiëerd van de blanke bevolking door de huidskleur, de last der historie en de kracht van de huidige praktijk.

Er zijn negers wier pigmentatie hen niet als zodanig duidelijk aangeeft, er is een aantal wier voorouders geen slaven geweest zijn; en er is een aantal dat in gemeenschappen leeft waar sociale op rasverschil gebaseerde barrieres ontbreken.

Maar deze uitzonderingen veranderen de algemene situatie niet: de neger blijft apart.

Nu biedt deze apartheid een aanknopingspunt om de huidige en toekomstige positie van de neger in de amerikaanse gemeenschap te schatten. Het feit dat de neger altijd in de hoofdstroom van het amerikaanse leven heeft vertoefd en toch afgescheiden daarvan is gebleven geeft een sleutel tot de huidige moeilijkheden bij het suksesvol integreren van de neger in het amerikaanse leven.

De Neger wenst vrij te zijn van de lastige beperkingen waaronder hij zo lang geleden heeft. Dit moet uiteindelijk gedaan worden door de blanke meerderheid die hij kan beïnvloeden doch niet leiden of bevelen.

Dan is het weer nodig dat men onderscheidt tussen de blanken die in het zuiden leven waar de scheiding zeer stevig gevestigd is en die in andere gebieden.

Zowel in het Noorden als in het Zuiden, hebben in gemeenschappen met een kleine negerbevolking, blanke leiders steeds van mening verschilt over de „approach" tot de Neger, zoals zij trouwens van mening verschild hebben over ieder belangrijk punt. Een aantal wenst niets te doen om de de-segregatie te verhaasten, maar wenst het aan de tijd over te laten om een verbetering tussen de rassen aan te brengen. Anderen wensen niets ongedaan te laten om de kunstmatige barrières die nog overblijven te verwijderen.

Velen, waarschijnlijk de meerderheid van de burgers, zouden blij zijn indien er een oplossing van het probleem kwam, maar voelen zich niet voldoende persoonlijk aangewezen daar een actieve rol bij te spelen. En velen die zich wel geroepen achten vragen zich af of alleen goede wil zonder de hulp van de tijd, het dubbele gewicht van geschiedenis en traditie kan overtreffen.

Maar wij moeten de implikaties van deze verschillen in de burgerij niet overschatten evenmin als wij ze mogen onderschatten. Veel in het leven van een natie is evenals veel dat in het leven van een mens geschiedt niet voorzien of gepland. De verbetering van de positie van de neger sinds het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog is gekomen omdat de natie een snelle oplossing moest vinden voor dringende economische en militaire problemen en niet omdat er een hevig verlangen was de rassenverhoudingen te verbeteren.

De sleutel tot de veranderde houding tegenover de Neger is de aangehouden economische expansie geweest die in 1940 begon en met enkele kleine onderbrekingen tot nu toe heeft aangehouden. In plaats van gedwongen te worden een marginaal leven te leiden op een marginale boerderij met een inkomen van dikwijls minder dan 800 dollar per jaar, zijn millioenen in staat geweest naar de stedelijke centra van het Noorden en Zuiden te migreren, waar zij twee tot driemaal meer konden verdienen zelfs met ongeschoolde arbeid. In het Noorden is de neger beschermd door zijn lidmaatschap van de vakbonden en goede arbeidswetten in staat geweest te stijgen op de maatschappelijke ladder en zich te scholen. In het Zuiden is het hem niet gelukt zich tot geschoolde arbeider te maken, uitgezonderd bij enkele grote firma's in de grensstaten en bij enkele regerings-projecten.

Betere jobs en hoger inkomen zijn niet de enige voordelen die de neger heeft wanneer hij van het land naar de stad verhuist. Zowel in het Noorden als het Zuiden heeft de in de stad wonende neger gemakkelijker toegang tot betere scholing en medische verzorging en zovele andere zaken die het leven gemakkelijker en aangenamer maken. Wat meer is: hij is daar onderworpen aan minder rechtstreekse onderdrukking. De stadslucht is altijd vrijer geweest!

Bij het aanschouwen van de recente veranderingen in de status van desintregratie bij de Strijdkrachten die gedurende de Tweede Wereldoorlog een aanvang nam en tegen het einde van de vijandelijkheden in Korea vrijwel zijn beslag had gekregen. Voor het eerst in de geschiedenis van Amerika leven blanke - kleurlingsoldaten als gelijken naast elkaar. Dit is de eerste werkelijke integratie die het land gekend heeft. In een stelsel waar de bekwaamheden en niet de huidskleur de status van iemand bepalen, zoals dit thans bij de Strijdkrachten het geval is, vindt men dikwijls officieren en onder-officieren aangesteld in commando over blanke troepen, ook over blanken uit het Zuiden. De kleurling heeft bij de strijdkrachten voortdurende relaties met blanken op basis van gelijkheid.

Deze ervaring laat ongetwijfeld haar stempel op beiden achter. Zoals Gunnar Myrdal juist heeft voorzien in zijn „An American Dilemma", heeft de Federale justitie aanzienlijk bijgedragen tot de opheffing van wettelijke segregatie.

Op vele terreinen van ras-relaties was men zelfs in het diepe Zuiden zij het ongaarne, bereid de voorschriften van de Supreme Court te aanvaarden. Doch de de-segregatie van de openbare scholen heeft een punt bereikt waar het onmiddellijk vooruitzicht niet zo gunstig is.

Zowel door verkozen als door benoemde overheidspersonen worden vertragingstactieken toegepast ten aanzien van de beslissingen van het Opperste Gerechtshof. Doch zelfs op het gebied van onderwijs was er reeds voor de beroemde beslissing van het Opperste Gerechtshof van mei 1954, en nog meer daarna, vooruitgang bereikt. In vele gemeenschappen in de grensstaten is de integratie op scholen reeds geheel of voor een groot deel voltooid. Dit is ook met de inrichtingen van hoger onderwijs het geval.

De betekenis van de beslissing van de Supreme Court is dat het vraagstuk der integratie als het ware op de nationale agenda is geplaatst en daar zal moeten blijven totdat het geheel is opgelost. Het is onmogelijk te voorspellen wanneer dit het geval zal zijn. De economische, politieke en wettelijke krachten die geleid hebben tot een werkelijke revolutie in de positie van de Amerikaanse Neger sinds 1940 blijven zich doen gelden.

Indien de vraag naar arbeid nog intensiever wordt dan zij al is, zal een steeds stijgend aantal negers in staat zijn betere betrekkingen te verkrijgen. Het aannemen door het vorige Congres van de „Civil Rights Bill" zal het voor de Negers gemakkelijker maken een factor te worden in de politiek van het Zuiden, waar zij concessie zullen afdwingen van candidaten die zij zullen helpen verkiezen. De Federale hoven zullen hun grote autoriteit blijven aanwenden om de restanten van de eens nauwkeurig uitgewerkte struktuur van wettelijke scheiding ongedaan te maken.

Er zijn nog sterkere krachten die de huidige reaktie tegen verdere integratie tot een voorbijgaande fase zullen maken. De jongere generatie, in het biezonder de gewezen leden van de strijdkrachten zullen de segregatie niet zozeer zijn toegedaan als hun ouders en grootouders. Mettertijd zal zij de leidende posities gaan innemen. De kerken hebben, na een langdurige stilte hun verplichtingen erkend, te leren dat de segregatie een schending is van de wet Gods en handelen dienovereenkomtig. Meer en meer erkennen de Amerikanen dat de positie van de Verenigde Staten in de vrije wereld voor landen in Azië en Afrika wordt bezien niet naar ons gedrag in het buitenland doch in ons eigen land in het biezonder door onze houding tegenover de kleurling.

Om al deze redenen, ieder op zichzelf belangrijk, is er grond voor de veronderstelling dat dit land zich uiteindelijk zal bevrijden van de zware erfenis van de historie en alle restanten zal verwijderen van het systeem van wettelijke segregatie. Doch de eliminering van de wettelijke segregatie zal hoe, belangrijk zij ook is, niet alleen de problemen van de amerikaanse neger kunnen oplossen. De kleurling kan niet blind zijn voor het feit dat zijn toekomst hoe langer hoe meer in zijn eigen handen ligt.

De leidende figuren beseffen dit reeds, maar de grote massa van de negers heeft deze „challenge" nog niet onderkend. De neger zal zich op vele gebieden moeten anpassen die een breken met zijn verleden betekenen. In plaats van aan te nemen dat slechts de allerlaagste werkzaamheden zijn deel kunnen zijn, moet hij zich verder bekwamen en beseffen dat hij ondanks de nog bestaande discriminatie in staat zal zijn iedere positie te verwerven waarvoor hij behoorlijk gekwalificeerd is. Dit betekent dat hij meer dan in het verleden gebruik zal moeten maken voor de opvoedkundige en onderwijsmogelijkheden die te zijner beschikking staan. De Neger heeft het recht te eisen dat de blanke gemeenschap alle hinderpalen verwijdert die de gelijkheid verhinderen. Doch hij moet beseffen dat zijn aspiraties slechts vervuld zullen worden door zijn eigen inspanningen, want „gelijkheid kan niet worden toegekend, zij moet verdiend worden."

PROF. ELI GINZBERG

Kopenhagen. — Er wordt thans gewerkt aan het leggen van een onderzeese telefoon- en telegraaf kabel van Polen naar Denemarken die van het modernste type zal zijn en in totaal 120 kilometer lang wordt waarvan 104 kilometer onder zee.

Ook in PORTUGAL

Regering vs. Katholieke Aktie

Lissabon. — Niet alleen in Spanje, doch ook in Portugal schijnt het niet goed te boteren tussen de Regering en de Katholieke Aktie.

Kort na premier Salazars beschuldiging van „sommige katholieken" van politieke aktiviteiten, heeft een leidende katholieke krant de politieke aktie door individuen aangeduid als een „recht en plicht".

Het dagblad „Novidades", geredigeerd door Mgr Avelino Goncalves, waarvan men aanneemt, dat het de financiële steun geniet van de Portugese Hiërarchie, heeft evenwel geen melding gemaakt van des Salazars afkeuring. Maar op in een op de voorpagina verschenen hoofdartikel getiteld „Kerk en Staat", heeft het blad ontkend, dat de Katholieke Aktie politieke tweespalt beoogt.

„De Katholieke Aktie is een apostolische organisatie, die op geestelijk gebied het meest in staat is om de jeugd imuun te maken voor de gevaren van het communisme. Daarom werkt zij niet alleen mede met de Kerk, maar zo goed zij kan, ook met de Staat."

Betreffende de positie van individuele katholieken zeide het artikel: „Ofschoon katholieke organisaties die onder de hiërarchie staan, zich niet met politieke aktiviteiten bezig houden, is dit niet het geval met individuele katholieken, die als burgers op hun eigen verantwoordelijkheid politieke daden mogen stellen. Dit is hun recht en hun plicht en noch de Kerk noch de Katholieke Aktie zijn verantwoordelijk voor hun politiek. De Kerk eerbiedigt de politieke vrijheid van de katholieken en komt slechts tussenebeide wanneer de politieke houding in strijd is met de katholieke leer en moraal. Daarom veroordeelt zij aktie door leken, die het politieke en sosiale leven trachten te organiseren in strijd met de christelijke beginselen". (N.C.).

„Blonde vrouw" rooft baby in New York

New York. — De politie in New York heeft een beroep gedaan op de „blonde vrouw", die ervan verdacht wordt een pasgeboren baby uit een ziekenhuis in Brooklyn geroofd te hebben, het kind geregeld te voeden. De baby, een meisje, was nog geen drie uur oud, toen zij uit de babyzaal, waar zij en nog acht andere babies lagen, verdween.

De vader, de advokaat Frank Chionchio, had het kind juist voor het eerst gezien en toen de zaal verlaten. Een waker vertelde, dat hij een blonde vrouw, die „iets" onder haar zwarte mantel, geklemd hield, het gebouw had zien verlaten. Hij meende ook het geschrei van een baby gehoord te hebben. Ook een der verpleegsters had de vrouw in de buurt van de zaal gezien, maar geen argwaan gehad. Het wiegje van het geroofde kind stond vlak bij een deur naar een trappenhuis achter in het gebouw. De politie denkt, dat de vrouw de eerste de beste baby, waar zij bij kon, heeft meegenomen. Het echtpaar Chionchio heeft nog een dochtertje van een jaar.

Een avond later ontdekten twee jongens bij hun spel in een leegstaande winkel in Brooklyn enige kinderkleertjes en een dekentje, die later door ziekenhuispersoneel met stelligheid herkend werden als gebruikt door het geroofde kind. De politie begon onmiddellijk op uitgebreide schaal in de omgeving huiszoekingen te doen, maar tot dusver zonder resultaat.

Lichte muziek op zwarte schijven

Melodie d'amour, Casetta in Canada, Buona Sera, Der lachende Vagabund en ook nog „Bernardine" behoren tot de hits, die het best blijven doen. Men kan ze praktisch via alle platenmerken en in allerhande toonaarden beluisteren. Op Artone bijvoorbeeld, via het plaatje (45 tr.) dat het bestelnummer EPS 6008 draagt, komen zowel Buona Sera, Bernardine, de Vagabond en de melodie d'amour voor en darbij nog het werkje „Ananas from Caracas". De nummers worden instrumentaal uitgevoerd door Marc Mirror en zijn mannenbroeders in een Latijns-Amerikaans idioom. Malle Otto neemt aan zijn rammelende café-piano een soortgelijk repertoire voor zijn rekening (Polydor 45 toeren 23775) en voegt daar dan nog de Colonel Bogey mars en „Casetta in Canada" aan toe; een lekker smeuïg stukje muziek, waarbij de danszin je in de benen schiet. Otto kan ook „pfeifen"; dat doet hij via het Poly-[illegible] plaatje 23743 B, daarbij gesteund en gesterkt door een kwiek orkest, handgeklap en enthousiaste koorstemmen. Die combinatie - orkest met fluitje - doet het uitstekend. Jawel, de Duitsers weten wel amusementsmuziek te maken! Ook het repertoire op laatstgenoemd plaatje vermeldt de „toppers" van de dag.

Serieuze muziek

Een paar platen met serieuze muziek zijn achtereenvolgens: **Philips 33 toeren nr G. 05336 R,** waarin een viertal walsen is gegroefd van de koning van de driekwartsmaat Johann Strauss. Een viertal van zijn schoonste walsen n.l. G'schichten aus dem Wienerwald, Frühlingsstimmen, Rosen aus dem Süden en Wiener Bonbons, die in de stralendzwierige en tegelijkertijd lieflijkintieme verklanking door de Wiener Symphoniker o.l.v. Rudolf Moralt en Eduard Strauss aan alle kanten de sfeer van charme en gratie ademen van het toenmalige verrukkelijke Wenen. Terecht heeft Philips deze plaat in de serie „Klassieke Klankjuwelen" uitgebracht.

Een prachtige zangplaat is vervolgens de **DGG langspeler LPEM 19109** - voortreffelijk ook van weergave - met een keur van Russische volksliederen in een uitvoerin door het „Statschor des Russischen Liedes" onder directie van A. W. Sweschnikow. De uitersten van stemmingen die karakteristiek mogen heten voor het Russische volkslied komen op bijzonder boeiende wijze in het volumineuze collectief en de individuele partijen van dit koor tot treffende gestalten. Daarbij bekoren de meeslepende melodieën, de gave evenwichtige harmonieën en niet op de laatste plaats de gloedvolle voordracht waaraan de discipline bij dit koor ondergeschikt blijft.

Een wat luchtiger zangplaat, zonniger ook, is de **MMS langspeler 2129**, een uitgave van de „Klassieke Luisterkring" (Paulus Potterstraat 12 te Amsterdam). Ze draagt tenslotte niet voor niets de titel „Bella bella Napoli". Enzo Lembo, nauwelijks 25 jaar, is de tenor, een ongekunstelde tenor, helder en gemakkelijk van stem, soepel en sfeervol in zijn voordracht. Hij wordt begeleid door een ensemble van Napolitaanse musici die in letterlijke en figuurlijke zin de juiste toon weten te treffen. Het programma vermeldt een hele reeks Italiaanse en met name Napolitaanse volksliederen, fris en fleurig en in allerlei tempi.

Tenslotte voert via **Capitol 45 toeren FAP 18326** het Hollywood Bowl Symfonie Orkest o.l.v. Carmen Dragon en met aan de vleugel de begaafde pianist Leonard Pemario het Warschau-concert van Addinselt uit en zij doen dat zeer verzorgd, stijlvol en met een bezielende muzikaliteit. Het betreft hier weer een van de befaamde openluchtconcerten van het Bowl-orkest, waarbij een voortreffelijke technische weergave kennelijk - hoorbaar trouwens - verzekerd is.

Chicago-jazz

Fontana heeft een fraaie serie met authentieke opnamen van blues, spirituals en Chicago-jazz uitgebracht onder de titel „Treasures of American negromusic". Het „Chicago"-plaatje is gewijd aan opnamen uit 1928 van „Clarence Williams' Jazz Kings". Clarence Williams werd in 1893 geboren. Hij wordt in de annalen van de prille jazzmuziek vermeld als een bluespianist van allure, maar vooral ook als een bekwame, bezielende bandleider. Tal van latere jazzmusici van naam hebben de invloed ondergaan van Williams' muzikaliteit en zijn zin voor vernieuwingen. Clarence behoort namelijk ook tot diegenen, die de jazz hebben helpen verhuizen van New Orleans naar Chicago en toen meteen de stoot gaven naar een nieuwe stijl, die als de Chicago-stijl te boek staat. Het collectieve spel, een van de karakteristieke kenmerken van de New Orleans-jazz, welke tevens de solidariteit, de gemeenschapszin en behoefte van de negers tekende, werd weliswaar gehandhaafd, maar nu meer als een uitgangspunt tot persoonlijke prestaties, individuele chorussen, soli, waarbij de muzikant, de musicus zo men wil, zijn eigen antecedenten kon uitspelen. Met de Chicago-stijl werd de weg geopend naar wat essentieel is gebleven aan de jazzmuziek, tot in onze dagen: de persoonlijke creatieve deelname aan het melodische en ritmische gebeuren in de jazzmuziek, een karaktertrek van de jazz, waaraan die muziek haar directheid en levendigheid ontleent.

Via dit plaatje - het heeft 't bestelnummer **Fontana 462023 TE** - kan men beluisteren, dat het er in de dagen van Clarence Williams muzikaal gezien nog vrij povertjes aan toe ging in de jazzmuziek. De improvisaties op de bescheiden akkoordenschema's hebben nog slechts een beperkte ruimte, de instrumentvoering mankeert het aan technische beheersing. Maar aan de andere kant is er dus ook geen sprake van een prevaleren van techniek boven het eigenlijke muzikale zeggen, een euvel waaraan de „ontwikkelde" jazz van latere jaren thans nog wel eens lijden wil. De vier nummers op dit plaatje zijn doorwarmd van muzikale oprechtheid en speel-plezier. In vele opzichten is dit de jazzmuziek van [illegible] de regelrechte jazz, de spontane muziekbeoefening.

Men moge intussen niet de indruk krijgen dat hetgeen dit plaatje laat horen niet veel meer is dan wat amateuristisch gedoe. Men krijgt tenslotte, behalve met Williams, te maken met jazzspelers als Ed Allen, Coleman Hawkins, Buster Bailey, Ben Waters, Buddy Christian en niet te vergeten de tuba-speler Cyrus St. Clair, mannenbroeders die in 1928 nog niet stuk voor stuk het hoogtepunt van hun kunnen hadden bereikt, doch alvast getuigden van de potentie in de jazzmuziek een grootse carrière te zullen bereiken.

Interessant is via dit plaatje te horen, dat de drums er nog niet aan te pas komen. Piano, gitaar en ook de tuba bepalen de ritmische patronen, waarbij het laatstgenoemde instrument zich van zijn diepste en sonoorste zijde laat horen. Het programma **vermeldt de Close fit en de Red river Blues en voorts de** werkjes „Dreaming the hours away" en „I need you". Wij zijn bijzonder geboeid geworden door de vertolking van de „Red river Blues", waarbij Clarence Williams en zijn mannen een prachtige lyrische sfeer oproepen zonder zich te verliezen in een storende sentimentaliteit.

Glenn Miller

Wanneer we het vervolgens hebben willen over de swingende „mood music" van wijlen de bigband-master Glenn Miller dan is de datum 6 oktober 1939 pandoer, de datum waarop het beroemde Carnegie Hall Concert plaats had en Glenn Miller en zijn mannen grote triomfen vierden. Er zijn sindsdien hele discotheken vol platen verschenen, waarop het complete concert dan wel fragmenten daaruit waren vastgelegd en men kan slechts gissen naar de hoeveelheid interpretaties van „In the mood", die na dat befaamde concert in en buiten de eigenlijke jazzmuziek zijn ten beste gegeven.

Wij hebben dezer dagen dat concert weer eens beleefd bij het luisteren naar de groot-model langspeler van **RCA, nummer LPM 1506-C**, waarin, voor zover ons bekend, het totale programma van Millers optreden, die nacht, gegroefd is. Het vermeldt o.m. de Moonlight serenade en de Sunrise serenade, de Little brown Jug en de Bugle call rag, de classic „Running wild" en vanzelfsprekend „In the mood"; het doet kortom horen, welke noten onze vriend Miller zoal op zijn zang had, ook al liet hij de vocals over aan Ray Erlre en Marion Hutton. Millers bigbandmuziek was bepaald niet gespeend van commerciële accenten, doch de meest hardnekkige puristen, die in alle opzichten jazzmuziek wensen te horen, die om de muziek gespeeld wordt, zullen wel niet willen en ook niet kunnen betwijfelen, dat het Miller en zijn mannen bepaald ook niet ontbrak aan muzikaal vermogen, aan een rondborstig muziekplezier en aan een serieuze, verantwoorde afwerking van het muzikaal gegeven, ook al werd vaak met gulheid gespeculeerd op effecten, die het grote publiek wel zouden boeien. Miller wist intussen met evenveel gemak sfeer te puren uit zijn bigband, een sfeer, die de wat diepere gevoelens in de luisteraar beroerde. Dat alles kan men gewaar worden bij het luisteren naar de onderhavige RCA-plaat, waaraan ook qua weergave grote zorg is besteed. De muziek swingt regelrecht de huiskamer binnen.

Als men deze plaat eenmaal gehoord heeft, stelt welhaast elke nabootsing van Millers toonkleuren teleur. Dat doet met name de 33 toeren klein-model langspeler POP 26 van het Varieton-label - een MMS-uitgave - waarop het orkest van Bob Batchelder „in the Glenn Miller mood" de nummers String of pearls, Moonlight serenade, Adios, Love theme, Little brown jug en Poor butterfly uitvoert. Men kan weliswaar verscheidene goede soli beluisteren, ook wel enige pakkende collectieve fragmenten, doch het geheel klinkt niet sterk en overtuigend; bovendien blijft de weergave in gebreke, althans van het plaatje, dat wij kregen toegezonden. De muziek komt nogal vlak de speakers uit.

Jelly en Bix

Nog meer jazzmusici, die niet meer zijn, vragen in onze rubriek van deze week de aandacht. Het zijn - op **Jazztime J 1012** (MMS-publikatie) - de vermaarde, veelzijdige jazzpianist Jelly Roll Morton, die via deze plaat een repertoire van hoofdzakelijk blues verklankt en daarbij zijn melodisch vermogen weer paart aan een grote innerlijke bewogenheid in een duidelijke dictie en zeer persoonlijke aanslag - en voorts de legendarische romanticus in de Jazz, Bix Beiderbecke, wiens klare en sympathieke trompetspel men via Fontana 45 toeren **462033 TE** beluisteren kan in een viertal opnamen met het orkest van Whiteman en verscheidene studiogroepen uit de jaren 1928-1929. Het zijn „Baby won't you please come home", „Bless you, sister", „Because my baby don't mean maybe now" en „Take your tomorrow".

TAN GO

ISRAEL vraagt hulp aan de V.S.

Tel Aviv. — De oogsten in Israël hebben in de laatste twee jaren dermate van de droogte te lijden gehad dat de Israëlische regering zich gedwongen zal zien de Verenigde Staten bijzondere hulp in de vorm van voorziening met voedsel te vragen, aldus is van welingelichte zijde vernomen.

Rome. — Tenminste honderd mensen in Italië zijn in de nacht van oud op nieuwjaar in ziekenhuizen opgenomen met min of meer ernstige verwondingen tengevolge van ongelukken met vuurwerk of het werpen van lege flessen en aardewerk uit de ramen.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

3-42 Nauwelijks heeft Eric deze woorden gezegd of de deur van de kerker knarst open en een der witgemantelden verschijnt. Tot grote verwondering van de gevangene maakt de Druid een diepe plechtige buiging en begint zwijgend de boeien los te peuteren.

Vervolgens maakt hij, met een tweede buiging, een uitnodigend gebaar, hem te volgen. „Ziet ge" fluistert Cendrach opgewonden, „ik zei het immers? Alles komt nog in orde." Argwanend volgt Eric de witte gestalte naar buiten. Regelrecht worden ze naar de plompe vierkante toren geleid, welke er van nabij oud en vervallen uitziet.

In de grote burchtzaal zit op een kolossale stenen troon een witgekleede gedaante. Roerloos neemt deze de vier metgezellen enige tijd op en wenkt dan met een benige hand. „Treedt nader, o krijgers van over het water", klinkt zijn krakerige stem bevelend. Dichterbij komende kan Eric's mans gelaat beter bekijken; tanig en gerimpeld, met een grauwe baard en haardos. Maar de indruk van aartsvaderlijke, vriendelijke grijsaard wordt helaas teniet gedaan door de kille, wreedglinsterende ogen. „Groot is de wijsheid, welke spreekt uit de sagen van mijn volk, want zij verhalen van een land, ver over zee, vanwaar de Oude Vaderen eens hierheen kwamen. Thans staat gij voor mij krijgers uit dat verre land en te rechter tijd...... Het is wel zo, want nu zult gij na mij, Vonall, die de laatste is uit mijn eeuwenoud, roemrucht geslacht, heersen over dit land, de tradities voortzetten en de wetten in stand houden!" De oude zwijgt even en buigt zich iets voorover. Zijn ogen vernauwen zich als hij op geheel andere toon voortgaat: „Hoort gij goed? „De wetten in stand houden!" Gij zult de goden dienen, zoals zij geslachten lang gediend werden!

Zeg mij dan snel wat er geworden is van de jonge vrouw, die, zoals de wet het wil, vijf maal 's jaars tot de Goden gebracht moet worden? Blijf mij een antwoord schuldig en het bewijs is geleverd, dat gij niet degenen zijt, voor wie gij U uitgeeft...... en de straf daarvoor zal meedogenloos en snel zijn".

Hr. Ms. SOEMBA, KWEE AATS IN NEDERLAND VAN KEIHARDE KIKKERS

(Van een medewerker in Nederland)

„Kom hier Crabb! Trek aan je palen en zie dat je vlak bij dat rubberbootje boven komt".

Vanaf de houten vlonder springt een lange, in donkergrijs rubber gehulde gedaante in het water. Vijf even vreemd uitgedoste mannen staren hem na. Met open mond. Hun maat, die nu onder de waterspiegel, in het aarde-donker met behulp van een lichtgevend kompas zijn opdracht uitvoert, kán het. Hij draagt de bijnaam van „Crabb", de legendarische Engelse kikvorsman, met ere. Hij is in Nederland hun voorbeeld in de leerschool van het Marine duikbedrijf bij de Afsluitdijk in Den Oever. Hier kweken ervaren instructeurs veelzijdige duikers, maken van zorgvuldig geselecteerde kandidaten bruikbare „kikkers". Is de weg naar het wacht- en schoolschip Hr. Ms. „Soemba" door de zware keuring al niet gemakkelijk, de kunst om er te blijven is nog veel moeilijker. Velen voelen zich tot kikvorsman geroepen, slechts weinigen blijken het te zijn. Van de vijftig marinemannen die het kikkermanpak mogen aantrekken, de „flippers" of te wel zwemvliezen ombinden, de zuurstofset vastgespen en de sprong in de onzekerheid wagen, haalt nog niet de helft het zo fel begeerde brevet.

Nederlandse duikers en kikvorsmannen staan in het buitenland hoog aangeschreven. Zij zijn all-round. Als het moet ook in water waar het zicht niet meer bedraagt dan een halve meter. Enigen van hen hebben tijdens en na de tweede wereldoorlog in Engeland hun opleiding genoten. Bestond hun werk aanvankelijk uit het opruimen van mijnen en wrakken, al gauw kregen zij ook een instructieve taak. Duikers en vooral kikvorsmannen verzetten in de oorlog enorm veel werk. De laatsten vormden zelfs een geducht wapen. Tal van schepen brachten zij tot zinken, belangrijke doelen werden door hen vernietigd. Bij de Koninklijke Marine steeg de belangstelling voor de kikvorsman. Om zich ertegen te kunnen verweren, moet men er ook mee op de hoogte zijn, luidde haar standpunt. In Den Oever, de Noordhollandse drempel van de Afsluitdijk, kwam een duikschool, waaraan verbonden de opleiding tot kikvorsman. Het kleine dorp, op de grens van zout en zoet water, leende zich hiervoor uitstekend. In de Waddenzee en het IJsselmeer zou men op verschillende diepten kunnen duiken; bij of zelfs in een van de vele haventjes rond de voormalige Zuiderzee schijnaanvallen ondernemen. Aan de Oeverdijk meerde het logementschip „Castor". Steeds waren er ongeveer vijftig man aan boord. In de loop der jaren steeg de interesse aanzienlijk. Meer kandidaten meldden zich, geslaagde leerlingen gingen hun meesters als instructeurs assisteren. De „Castor" werd te klein en moest vervangen worden.

Sinds kort ligt in het knusse haventje van Den Oever, de oude kanonneerboot Hr. Ms. „Soemba", ontdaan van haar hoge geschutstorens en kanonnen. Ze is nu wachtschip voor gemiddeld honderdvijfentwintig „jannen" en hun meerderen. De „Soemba" is een goed wachtschip. Ze heeft de „Castor" snel doen vergeten. Het hoge vaartuig biedt veel meer ruimte en bezit, wat voor de duikschool belangrijk is, een voortreffelijk kombuis. Duikers en kikvorsmannen moeten goed eten, krijgen ook extra rantsoenen. Aan het voedsel wordt dan ook steeds veel aandacht besteed. Dagelijks wordt het door dokter en oudste officier gekeurd. Aanmerkingen zijn er zelden. De chef-kok en assistenten verstaan hun vak. Zij vieren culinaire triomfen met hun onvolprezen hete „rijsthap" en warme Hollandse kost.

Zwoegen in scheepstijd

De werkuren — marinemensen spreken over scheepstijd — van de adspirant-duikers, worden gevuld met lessen in theorie en praktijk. De oudste officier en een in het vak vergrijsde opperschipper, hebben hierbij de leiding. Er is een vast schema, waarin de volgorde van de lessen nog al eens verschilt. Dit hangt af van verschillende factoren zoals bijvoorbeeld het weer.

Duiker II of scheepsduiker is het eerste doel van de leerling. In het standaardpak en met de grote helm op, wordt hij voorlopig nog tot op geringe diepte gelaten, waar hij allerlei karweitjes snel en accuraat moet

„Piepers jassen" voor de warme hap

verrichten. Karweitjes als sluisdeuren lassen, buizen koppelen, kistjes in elkaar timmeren. Na deze opleiding gaat de man elders twee jaar praktijk opdoen, waarna hij met zijn plunjezak opnieuw over de valreep van de „Soemba" stapt, om te proberen duiker I te worden. Hij zal daarvoor aan dezelfde eisen moeten voldoen, alleen nu op diepten van meer dan vijftig meter.

Geen vette duikers

Reeds na het slagen voor duiker II, kan men in aanmerking komen voor de opleiding tot kikvorsman. Gegadigden draaien twee dagen proef, maken kennis met de uitrusting en worden daarbij nauwlettend gadegeslagen door de bekwame instructeurs. Zij selecteren scherp. De besten worden uitgekozen. Zij moeten bij de chef-instructeur komen, die hun een tijd lang bijzonder krachtig toespreekt en tenslotte op de man af vraagt of zij de opleiding tot kikvorsman willen volgen. Luidt het antwoord: „Ik voel er wel iets voor", dan worden zij zonder meer afgewezen. Zeggen zij: „Ik heb er alles voor over om kikvorsman te worden", dan is de opperschipper tevreden en krijgen zij een kans. Weer volgt de onvermijdelijke keuring. Weer worden zij van top tot teen onderzocht. De conditie móet goed zijn, evenals de toestand van het gebit. Dit laatste om het mondstuk van de aqualong goed te kunnen aanbrengen. Vette kandidaten worden direct afgekeurd „Een vette duiker is een dode duiker", zeggen insiders. Hij is namelijk erg bevattelijk voor de gevreesde duikersziekte. Ook de oren worden grondig onderzocht. Niet iedereen is bereid om — zoals de oude duikers vaak deden — trommelvlies door te laten prikken en zodoende moeilijkheden door drukverschil te voorkomen. Eenmaal goedgekeurd volgt de zwaarste opleiding die de Marine kent.

Goede maar strenge meesters

Van 's morgens acht uur tot 's middags vier uur, als het vastwerken is geblazen, worstelt de leerling met theoretische problemen in de klas en met practische moeilijkheden onder de waterspiegel van Waddenzee of IJsselmeer. De instructeurs zijn streng, maar goed. Zij stellen zich op het standpunt dat de kikvorsman pas bruikbaar is, als hij „onzichtbaar" werkt. Stunts als springen uit helicopters of duiken naar bordjes tijdens demonstraties voor het publiek, zijn wel aardig om te zien, maar in de praktijk onbelangrijk. Een kikvorsman, die onder een helicopter bengelt, is zichtbaar en daardoor uiterst kwetsbaar. De „kikker", die onder water zijn luchttoevoer niet juist afstelt, veroorzaakt luchtbellen, die hem verraden en kan door een enkele handgranaat worden uitgeschakeld. Hij moet het vijandelijke doel ongezien kunnen naderen en ongezien kunnen verlaten.

Een luchtcylinder over

Nog niet zo heel lang geleden hebben wij samen met de scheepshond Sinda vanaf de houten vlonder, aan stuurboordzijde van de „Soemba", een les bijgewoond. Vijf „kikkers" in spe vormen een kring om de Nederlandse „Crabb", die met zijn gevoelige vingers de zuurstofset vastgespt. Erg vernuftig, dat apparaat met de van kopere ringen voorziene luchtslang, een groot rubbervest, het kraantje om de luchttoevoer te regelen, de zwarte capuchon met het kijkglas, die het gezicht waterdicht afsluit, en de drie luchtcylinders.

Twee voor het werk, een als reserve: „De „Comeback-bottle"," vertelt de instructeur aan de leerlingen. „De Engelsen spreken zelfs van „Never come back-bottle". Als zij daarvan gebruik moeten [illegible] zij zich reeds als verloren", laat hij er [illegible] voor's uitgerust met [illegible] luchtzuiverings-patroon [illegible] uit broek en [illegible] gerold [illegible] rubber [illegible] worden [illegible]

[illegible] in het ijs

„Crabb" springt. De leerlingen volgen. Op de rug, met de handen op hun buik trekken zij hun baantjes door het modderige havenwater, waarvan de temperatuur nauwelijks tien graden is. Wij vinden dat erg fris, maar in de ogen van de marineman is tien graden nog „bloedheet".

Als de temperatuur in de maand januari zes graden is, duiken de „kikkers" nog, doen zij met hun blote hadden, die om goed te kunnen tasten niet bedekt zijn, alles wat de instructeurs van hen verlangen. „Slappelingen kunnen wij hier niet gebruiken" zegt de oppperschipper, een man die het hele marine-jargon op zijn duimpje kent en daarvan de meest sprekende krachttermen gebruikt om er bij zijn jongens de moed in te houden. „Al vriest het vijftien graden, dan hakken we een gat in het ijs en kan in ieder geval de duikeropleiding doorgaan. Alleen voor vrijwilligers, hoor. Wie niet wil, kan zijn spulletjes zonder blikken op blozen inleveren en vertrekken. Per slot van rekening gaat het om een brevet en als zij dat niet halen, zijn zij toch nog altijd timmerman, schrijver, machinist, of bottelier". Zolang de opleiding onofficieel is — de NATO ziet (nog) niets in een Nederlandse bijdrage van kikvorsmannen — zal dat wel zo blijven.

Bemanning jast piepers

Midden in de haven komen grote luchtbellen aan de oppervlakte. Door de blubber op de bodem wandelt een duiker langs een stel buizen, die hij in elkaar moet schroeven. „Een examenproef", legt de brede kwartiermeester uit, die met een matroos de man onder hem van lucht voorziet. De duiker werkt koortsachtig snel. Hij wil voor schafttijd klaar zijn. Dan immers wacht hem de zuurkoolstamppot met worst, een „warme hap", waaraan hij zijn bijdrage leverde door met de bemanningsleden de aardappels te „jassen". Na de middagpauze kan het gebeuren dat de schipper hem met enige kornuiten op een „lekker plekkie" in de Waddenzee over boord zet. Dan zal hij weer moeten richten op zijn voorganger, die ongeveer vijfentwintig meter voor hem uit dobbert. Om weer aan boord te komen, moet hij zorgen, de lus van de snel varende motorschouw te grijpen. Missen betekent nu hoogstens een stevige uitbrander. In oorlogstijd kunnen de gevolgen heel wat ernstiger zijn.

De Nederlandse duikers staan in het buitenland hoog aangeschreven. Zij zijn all-round. Als het moet ook in water, waarin het zicht niet meer bedraagt dan een halve meter. De foto toont een duiker II, of te wel scheepsduiker, na een karwei in de Rotterdamse haven.

Blote handen in „bloedheet" water van nog geen tien graden

V.S.-luchtmacht wordt niet met Squadrons intercontinentale raketten uitgebreid

New York. — De Amerikaanse regering heeft aanbevelingen van de luchtmacht om meer Squadrons met intercontinentale raketten uit te rusten verworpen, zo meldt de New York Times.

Ondanks waarschuwingen dat er een kloof tussen het Amerikaanse en het Sowjet-pottentieel op dit gebied dreigt te ontstaan, voorziet de voor 1960 voorgestelde begroting niet in uitbreiding van het voorgenomen aantal Squadrons intercontinentale raketten, dat indertijd op dertien is gesteld, zo verneemt het blad uit goedingelichte bron.

Volgens de regering is het niet nodig tot uitbreiding over te gaan zolang er geen vaststaande bewijzen zijn dat de Sowjet-Unie intercontinentale raketten in grote aantalen bouwt.

Het ministerie van defensie heeft wel om aanzienlijke vergroting van de Plutoniumproduktie gevraagd, dit met het oog op de vervaardiging van kleine tactische atoomwapens in de komende jaren.

TOM POES EN DE KWANTEN

3414 Tom Poes rende achter de snel optrekkende autobus aan en hees zich op de treeplank. Daar maakte hij het zich zo gemakkelijk mogelijk, hoewel dat niet meeviel op het schokkende, smalle plankje, dat weinig houvast bood.

De heer Dorknoper intussen sprong kortbesloten in zijn dienstauto en reed achter de overtreder aan.

„Dit wordt een politiezaak", prevelde hij met bleke lippen. „Maar ik heb A gezegd en nu wil ik ook B zeggen. Ik zal dit onmaatschappelijke element volgen naar de vestigingsplaats van zijn onderneming!" ....

Het bleek hem echter al spoedig, dat dit niet meeviel. Het oude voertuigje reed met groot gemak tegen steile hellingen op en verliet van tijd tot tijd de weg om een stukje af te snijden. En hoewel de dienstauto een beproefde wagen was, was hij geheel door de veren gezakt en warm gelopen op het moment, dat er een brede rivier in het zicht kwam.

„Nu heb ik hem!" riep de ambtenaar eerste klasse verbitterd uit. Hij bracht zijn auto tot stilstand en trad voorwaarts, in de verwachting, dat hij de overtreder machteloos aan de oever zou zien staan.

Wie beschrijft echter zijn ontzetting, toen hij de bus met onverminderde snelheid het water in zag rijden!

Tom Poes, die dit ook niet had verwacht, werd zeer tegen zijn zin meegesleurd en de heer Dorknoper zag hem handenwringend in de diepte verdwijnen......

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur

de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30

Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)

Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00

Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)

Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)

Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)

Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)

Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)

Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)

Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)

Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)

Westpunt: 6.00 (zatedag 6.30)

Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)

Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis.

San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Op de Rijksweg 16 aan de rand van Rotterdam onder IJsselmonde vond er onlangs een ernstige botsing plaats tussen twee autobussen. Er vielen 38 gewonden, waarvan vijf ernstig. Op de foto ziet men het interieur van een der bussen na de botsing.

Nieuws in het kort

New York. — Volgens de ICAO (internationale vereniging voor burgerluchtvaart) zijn in 1958 89 miljoen mensen door de burgerluchtvaartmaatschappijen vervoerd, tegen 86 miljoen in 1957. Hieronder zijn niet begrepen de passagiers van lijndiensten in de Sowjet-Unie en communistisch China.

———

Amsterdam. — Volgens haar traditie zal de K.N.S.M. de vier bestelde motorvrachtschepen aan de mythologie en de oudheid ontleende namen geven. Onder de namen „Arcas", „Calchas, „Allas" en „Taras" zullen deze schepen in de KNSM-vloot worden opgenomen.

Khartoem. — Generaal Abboeb, die in Soedan de macht in handen heeft, heeft in een radiotoespraak verklaard dat hij terstond een plan tot uitvoering wil brengen voor de bouw van een stuwdam bij Sennaar (in Nubie aan de Blauwe Nijl) die elektrische stroom voor huishoudelijk en industrieel gebruik in geheel Midden-Soedan zal leveren. Er zijn ook stappen gedaan om Soedan een handelsvloot te geven.

—B—

Londen. — Bij Ipswich in Oost-Engeland is maandag een Amerikaanse straaljager brandend neergestort op enige huizen. Een vrouw werd gedood en twee vrouwen werden gewond. De piloot had zich met zijn schietstoel in veiligheid gebracht.

WIE ADVERTEERT— EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

23

„Wis en drie! U denkt toch niet......"

„Nee, ik wou alleen maar zeker zijn van de feiten, weet u? Dank u wel, meneer Swettenham."

Inspecteur Craddock was genoodzaakt een hele lange tijd bij kolonel en mevrouw Easterbrook door te brengen. Hij moest een volledig college aanhoren omtrent de psychologische kanten van dit geval.

U moet alles van de psychologische kant benaderen, inspecteur, dat is tegenwoordig de enige methode......" doceerde de kolonel. „Je moet beginnen met je misdadiger geheel te begrijpen. Nu is de hele opzet van deze roofoverval volkomen doorzichtig voor een man met mijn ervaring. Waarom zet die kerel zo'n annonce in de krant? Een reuze psycholoog? Hij annonceert zijn komst...... vestigt de aandacht op zichzelf. Hij heeft dus een minderwaardigheidscomplex, voelt zich in een hoek gedrukt...... misschien als vreemdeling door het andere personeel in Hotel Spa. Of misschien had zijn meisje hem de bons gegeven. Hij wil dus in 't oog vallen...... haar aandacht trekken. Wie is tegenwoordig de held in de bioscoop? De gangster...... de brutale boef! Heel goed, dan zal hij voor gangster spelen..... roof met geweldpleging. Een masker...... een revolver...... en klaar is Kees. Maar nu heeft hij nog publiek nodig. Daar zorgt hij voor. Maar dan.... au moment suprême.... gaat zijn rol er met hemzelf vandoor. Hij is meer dan een indringer...... hij wordt moordenaar...... Hij schiet in het wilde weg......"

„U zei daar in het wilde weg," viel Craddock hier de kolonel dankbaar in de rede. „U had dus niet de indruk, dat hij speciaal op iemand heeft gemikt? Op juffrouw Blacklock, bijvoorbeeld?"

„O nee. Hij loste zo maar een paar schoten, blindelings, zoals ik u al zei. En daardoor kwam hij tot zijn positieven. De kogel trof iemand...... in werkelijkheid gelukkig maar een schaafwond, maar dat wist hij niet. Hij komt met een klap tot zichzelf. Zijn hele toneelvoorstelling blijkt werkelijkheid...... En in paniek richt hij het wapen op zichzelf."

Kolonel Easterbrook wachtte even en schraapte hoogst voldaan zijn keel. „Zo klaar als een klontje! Werkelijk, zo klaar als een klontje!"

„Het is ook heus verbazingwekkend," beaamde mevrouw Easterbrook, „zoals je precies weet te vertellen hoe het gegaan is, Archie!" Er trilde iets van oprechte bewondering in haar stem.

Inspecteur Craddock vond het eveneens verbazingwekkend, doch liet zich allerminst over zijn gevoelens uit. „Waar stond u precies in de kamer, kolonel, toen het eigenlijke schieten begon?"

„Bij mijn vrouw...... vlak naast de tafel in het midden, waar de bloemen stonden."

„Ik greep je arm, hè Archie? Ik was werkelijk doodsbang. Ik moest me aan jou vastklemmen!"

„Arme meid!" schertste de kolonel.

De inspecteur liep juffrouw Hinchliffe haast ondersteboven bij het varkenshok.

„Leuke dieren, die jonge varkens," merkte juffrouw Hinchliffe op, een stevig dier over zijn gerimpelde roze rug strelend. „Deze zal wat worden met Kerstmis! Maar wat wilde u van me weten? Ik heb jullie gisteren al dadelijk verteld, dat ik die vreemde kerel nooit eerder had gezien. Onze werkvrouw vertelt, dat hij verbonden was aan een van de grote hotels in Medenham Wells. Waarom heeft hij daar dan niemand overvallen, zou je zo zeggen? Veel meer kans om wat te vangen."

Dat viel stellig niet te ontkennen. Craddock stelde verder zijn vragen. „Waar bevond u zich precies toen zich het incident voordeed?"

„Incident! Deed me anders denken aan de dagen, dat ik bij de Luchtbescherming was. Toen heb ik ook wel eens een incident beleefd, dat kan ik u verzekeren! U wou zeker weten waar ik stond, toen hij begon te schieten?"

„Juist precies!"

„Met m'n rug tegen de schoorsteenmantel en de bede in 't hart dat ik gauw een drupje zou krijgen," antwoordde juffrouw Hinchliffe prompt.

„Kreeg u de indruk, dat er in het wilde weg werd geschoten of dat hij zorgvuldig op een bepaalde persoon mikte?"

„U bedoelt of hij op Letty Blacklock mikte? Hoe voor de drommel zou ik dat kunnen weten? Verdraaid lastig je indrukken te sorteren en achteraf te verklaren wat er precies is gebeurd. Ik weet alleen, dat het licht uitging, de man zijn zoeklicht over ons liet spelen, zodat we allemaal verblind waren en dat ik toen dacht: „Als die dwaas van een Patrick Simmons met scherp gaat schieten, komen er nog ongelukken van."

„U dacht dus, dat het Patrick Simmons was?"

„Och, dat was de enige, die er voor in aanmerking kon komen. Edmund Swettenham schrijft boeken, weet u, en is te intellectueel om zich met zulke grappen bezig te houden. Maar die Patrick is een wilde jongen Ik hoop, dat hij het niet erg vindt, dat ik aan 'm dacht!"

„Dacht uw vriendin ook, dat het Patrick Simmons was?"

„Murgatroyd? U doet beter dat aan haar zelf te vragen. Niet dat u dan veel wijzer zult worden. Ze zit achter in de moestuin. Ik roep haar wel even."

Hierop verhief juffrouw Hinchliffe haar krachtig stemgeluid: „Hei-joo-dáár, Murgatroyd!"

„Kom al...... " klonk het zwakjes uit de verte.

„Schiet op wat! Po-li-tieee!" loeide Hinchliffe.

Juffrouw Murgatroyd kwam vrijwel buiten adem aandraven. Haar ronde, goedhartige gezicht straalde van geestdrift en hulpvaardigheid.

„Is dat Scotland Yard?" hijgde ze. „Had ik niet gedacht. Anders was ik wel thuis gebleven."

„Wij hebben er Scotland Yard nog niet bij, juffrouw Margatroyd. Ik ben inspecteur Craddock uit Milchester."

„O, dat vind ik ook heel best," antwoordde juffrouw Murgatroyd. „Heeft u al de nodige aanwijzingen?"

„Hij wilde alleen maar van je weten waar je stond, Murgatroyd, op het moment van het misdrijf," begon juffrouw Hinchliffe, met een knipoogje tegen Craddock.

(Wordt vervolgd)

Arubaans oratoriumkoor begint weer!

Oranjestad — Het Oratoriumkoor, dat met de uitvoering van Oratorium „Judas Maccabeus" bij de opening van het Cultureel Centrum zoveel succes had, zal aanstaande maandag weer met de studie beginnen.

Het stond bij voorbaat al vast dat het koor zou blijven bestaan, maar toch hing het voor een groot deel van het succes van het eerste optreden af of er inderdaad genoeg zangers en zangeressen gevonden zouden worden om een voortbestaan te verzekeren. Nu inderdaad de uitvoeringen van het Oratorium Koor door velen zeer gewaardeerd zijn, ziet het bestuur de toekomst met vertrouwen tegemoet en verwacht op de eerste repetitie niet alleen vele oud-leden terug, maar hoopt ook vele nieuwe gezichten te zien.

Daar de heer en mevrouw Hasselaar met juni voor een verlof van drie maanden naar Nederland hopen te gaan, stelt het bestuur zich voor het volgende concert reeds in de maand mei te geven en dan dit maal het programma met kortere koorwerken te vullen. Voor velen zal dat zeker ook aantrekkelijk zijn. En ook werden er reeds plannen gemaakt om na de terugkeer van de familie Hasselaar, dus in september van dit jaar, wederom met een volledig oratorium te beginnen. Tenslotte verwijzen wij naar de advertentie in dit blad, waarin een ieder met een goede stem en enige muziekkennis wordt aanbevolen zich als lid van het koor aan te melden en maandagavond 12 jan. in het Cultureel Centrum de eerste repetitie bij te wonen.

LAGO krijgt rijdende Cantines

Oranjestad. — Omstreeks 12 januari begint, ten behoeve van de arbeiders op het terrein van de Lago, een nieuwe service, in de vorm van rijdende cantines. Aanvankelijk was het de bedoeling al eerder met deze dienstverlening te beginnen, maar de betrokken trucks arriveerden in slechte toestand en moesten in de revisie voor ze in gebruik konden worden gesteld. De trucks zullen vooral ten behoeve van arbeiders die in ploegen werken, tussen tien uur en twaalf uur, rondrijden en vanaf 12 uur en vaste plaats kiezen op het fabrieksterrein.

Men zal er kleine versnaperingen, limonade, cigaretten, soep en sandwiches kunnen kopen tegen matige prijzen. De bekende restaurateurs U.L. Baynes van Sint Nicolaas kregen de concessie tot het exploiteren van deze cantines.

—x—

Ciudad Trujillo. — De regering van de Dominicaanse republiek heeft het nieuwe regime op Cuba erkend, aldus is in een officieel communiqué van de kanselarij meegedeeld.

Verwacht wordt dat marine-eskader ook Aruba zal aandoen

Oranjestad. — In het officiele programma van het bezoek van het Marine-eskader aan de Nederlandse Antillen in maart a.s., wordt geen melding gemaakt van een bezoek van H.M. „Karel Doorman" aan Aruba. Vanzelfsprekend heeft dit allerwegen verwondering en teleurstelling verwekt. De reden voor het passeren van Aruba is niet bekend, maar mag zeker niet worden gezocht in de omvang van de Doorman in verhouding tot de haven. Oranjestad beschikt over een der meest moderne havens van het gebied, waarin de Doorman gemakkelijk een veilige plaats kan vinden. Ook is er overal gelegenheid om op de rede voor anker te gaan, indien dat voor oefeningen gewenst mocht zijn. Last, no least, leent het vliegveld van Aruba, dat niet zo druk gebruikt wordt door de burgerluchtvaart, als bijvoorbeeld het vliegveld van Curacao, zich bij uitstek voor oefeningen met de vliegtuigen van het eskader.

Op verschillende wijzen wordt thans gepoogd een verandering te brengen in het voorlopige bezoekprogramma, opdat Aruba niet wordt achtergesteld.

Zo zond onder andere de afdeling Aruba van de Kon. Ver. „Onze Vloot" een telegram aan Z.E. de Gouverneur, waarin bemiddeling wordt verzocht om er bij de Minister van Marine op aan te dringen, dat de Karel Doorman, welke al eerder de haven van Aruba bezocht, ook dit keer het eiland aanloopt. Het telegram was ondertekend door voorzitter, dr. O. Bijl en secretaris Jos van der Schoot.

Nieuwjaarsvergadering van Lago-Werknemers-organisatie

Oranjestad. — Op 3 januari werd de eerste kontakt vergadering gehouden door vertegenwoordigers van de Lago direktie en van de LEC-arbeidsraad. De vergadering werd toegesproken door president direkteur, O. Mingus, die onder meer zeide, dat na een slap begin van 1958, de omzetten in de tweede helft van het jaar snel en boven verwachting verbeterden.

1958 was weliswaar geen „boom" jaar, maar de resultaten, voorzover het de omzet betreft, waren bevredigend. Voor 1959 wordt een nagenoeg gelijke omzet verwacht, aldus de heer Mingus.

De dagelijkse produktie van Lago steeg in december tot 44500 vaten, tegen een jaargemiddelde van 398.000 vaten. In januari verwacht men een dagelijkse omzet van 430.000 vaten. In februari zal men 400.000 vaten per dag verwerken en voor maart wordt een produktie verwacht van 340.000 vaten per dag.

De arbeidersraad herkoos de heer F.H. Ritfeld als voorzitter en de heer E.D. Tromp als vice-voorzitter. De heer C.B. Bislip werd gekozen tot secretaris.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 7 januari werd geboren Raimundo Felix, zoon van de heer en mevrouw A. Maduro-Henricus. Papilon 44. Op 8 januari Polinario, zoon van de heer en mevrouw J. Danjo-Angela. Kaas Ariba 58. Op 6 januari overleed Norma Patricia White. Gravenhorststraat 12. Op 7 januari overleed Merarda Laclé. Curacabaai 15a.

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.
Zaterdag en Zondag 10 en 11 januari 1959

BIOSCOPEN.

De Veer:
Zat en zond.) om 8.30 uur „Love in the afternoon". met Cary Cooper en Andrey Hepburn.

Rialto:
(Zat. en zond.) om 8.00 uur „Star in the bust." met John Agar en Mamie van Doren.

Principal:
Zat. 8 uur „Trooper hook". met Joel McCrea en Barbara Stanwyck. (18 jaar).
Zond. „Storm over the nile".

Aurora:
(Zat. 7.30 uur „Sign of the pagan. met Jeff. Chandler en Jack Palance.
Zond. „Abajo el telon. met Christianne Martell en Cantiflas. (Alle leeftijden.)

Savaneta
Zat. 7.30 uur „Marjorie Morningstar.
Zond. „Lisbon"

Botica's
O'stad. Botica Aruba tel: 1080
S. Nicolas: Botica San. Lucas tel: 5006.

UIT VOORLOPIG VERSLAG

Is voorgestelde wijziging van Onteigeningsverordening in strijd met de STAATSREGELING?

N.a.v. hetdoor de Regering ingediende ontwerp tot wijziging van de Onteigeningsverordening (P.B. 1935, nr 19) hebben de Staten in het Voorlopig Verslag een aantal kanttekeningen gemaakt, waaraan o.a. het volgende ontleend wordt:

Sprak de Grondwet tot 1922, evenals thans nog de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen, van „ontzetting van de eigendom", bij de herziening in 1922 is de beperking van het onteigeningsinstituut tot het eigendomsrecht vervallen en thans spreekt artikel 165 (158 oud) van de Grondwet in het algemeen van „onteigening te algemenen nutte". De grondwetscommissie gaf als reden voor deze wijziging aan, dat ook de grondwettelijkheid van onteigening van „rechten" buiten twijfel moet worden gesteld. Onteigening van zakelijke rechten valt wel onder het begrip „onteigening" van de Grondwet van 1922, doch niet onder het begrip „ontzetting van eigendom" der Grondwet van 1887, welke laatste begrip nog steeds in artikel 99 van de Staatsregeling voorkomt. Men kan met gemeld artikel van de Staatsregeling twee kanten uitgaan, t.w.:

a) onteigening van „rechten" is mogelijk, omdat zulks niet is „ontzetting van eigendom" en
b) onteigening van „rechten", niet zijnde „ontzetting" van eigendom", valt buiten de garanties, opgenomen in artikel 99 van de Staatsregeling t.a.v. onteigening.

Onteigening van „rechten" zou dan geregeld mogen worden zoals het de wetgever goed dunkt.

De voorgestelde artikelen 39a, 39c, 39d en 39e zijn dan ook in strijd, althans kunnen in strijd komen — evenals de reeds bestaande artikelen 39a en 39b — met artikel 99 van de Staatsregeling. Het is juist, zoals de Memorie van Toelichting vermeldt, dat deze artikelen overeenkomen met respectievelijk de artikelen 93. 92, 92a en 94 van de Nederlandse Onteigeningswet. Op grond van het feit, dat de Nederlandse Grondwet in artikel 165 aan de onteigende het recht toekent op „schadeloosstelling", een en ander volgens de voorschriften der wet, is het mogelijk, dat in de Nederlandse Onteigeningswet de schadeloosstelling geregeld wordt, zoals geschied is in de bewuste vorenvermelde artikelen, mede in verband met het feit, dat in de Grondwet niet gesproken wordt — in tegenstelling tot het bepaalde in artikel 99 van de Staatsregeling — van „volledige" schadeloosstelling. Met andere woorden, voor zover bedoelde artikelen in de Nederlandse Onteigeningswet een regeling bevatten, welke aan de rechthebbende geen „volledige" schadeloosstelling toekent, is dat niet in strijd met de Grondwet, omdat regeling van de schadeloosstelling bij de wet — en derhalve op de wijze als het de wetgever goed dunkt — zonder de voorwaarde van „volledige" schadeloosstelling, ex artikel 165 van de Grondwet mogelijk is. Daarentegen wordt, gelijk de Minister in de Memorie van Toelichting zelf opmerkt, door artikel 99 van de Staatsregeling niet aan de wetgever opgedragen om nader de inhoud van het begrip „schadeloosstelling" te bepalen. Reeds op die grond is het twijfelachtig of een regeling van de schadeloosstelling, als in de artikelen 39a t/m 39e voorgesteld, voor mogelijk moet worden gehouden. Aan de rechter dient overgelaten te worden de schadeloosstelling vast te stellen daarbij rekening houdende met alle daarvoor in aanmerking komende omstandigheden. Bepaald in strijd met artikel 99 van de Staatsregeling is echter een zodanige regeling van de schadeloosstelling, als in het onderhavige ontwerp voorgesteld, aangezien daardoor afbreuk wordt gedaan, althans kan worden gedaan, aan de bij dat artikel voorgeschreven bepaling van „volledige" schadelloosstelling. Deze afbreuk komt sterk tot uiting in het voorgestelde artikel 39c. Zelfs in Nederland, waar regeling van de schadeloosstelling mogelijk is in alle gevallen van onteigening, heeft men deze regeling, welke nadelig is voor de onteigende partij, willen beperken tot het geval van onteigening in het belang van de volkshuisvesting.

In de Nederlandse Antillen echter zou de Regering, zelfs zonder bevoegdheid daartoe en in strijd met de Staatsregeling op alle gevallen van onteigening de voorgestelde regeling willen toepassen. De uitzondering in Nederland zou hier dus regel moeten worden! De redenering van de Minister in dezen is zeer merkwaardig. De Minister stelt dat het feit, dat de wetgever niet de bevoegdheid bezit de — door de Staatsregeling kennelijk als een feitelijk begrip beschouwde — term „volledige schadeloosstelling" te interpreteren, de bevoegdheid van de wetgever zou uitsluiten om „in gelijke gevallen aan de ene eigenaar meer toe te kennen dan aan de andere, naar gelang de ene dan wel de andere onteigeningsprocedure wordt gevolgd".

Daarom wordt er een regeling getroffen, alias wordt de term „volledige schadeloosstelling" geïnterpreteerd voor alle gevallen van onteigening. Dit is in strijd met de Memorie van Toelichting zelf, volgens welke de wetgever de term „volledige schadeloosstelling" niet mag interpreteren. Derhalve kan ten aanzien van geen enkel geval van onteigening een regeling van de schadeloosstelling, als door het voorstel wordt beoogd, worden getroffen. Herhaald moge worden, dat het in ieder geval onverantwoord is om een regeling van schadeloosstelling in het geval van onteigening in het belang van de volkshuisvesting — bij welke onteigening het algemeen belang zeer eminent is en derhalve bij uitzondering wordt afgeweken van de gewone regels van schadeloosstelling — ook in andere gevallen van toepassing te verklaren. In Nederland, waar men die regeling op alle gevallen van toepassing had mogen verklaren — in tegenstelling tot de onbevoegdheid alhier om die regeling „überhaupt" en ten aanzien van welk geval van onteigening ook te treffen — heeft men die regeling beperkt tot het geval van onteigening in het belang van de volkshuisvesting.

Paramaribo. — Dr Chr. Plomp, directeur van de Bruynzeel Suriname Hout Mij. N.V., is op 3 januari naar Nederland vertrokken ter bijwoning van de jaarvergadering van het Bruynzeel concern.

Curom Nieuwtjes

Nieuws

Misschien ten overvloede zij nogmaals meegedeeld, dat op zaterdagen en zondagen des middags om een uur een volledig nieuwsbulletin wordt omgeroepen (met op zon- en feestdagen uitgebard de sportberichten).

Groeten

Om tien minuten over zes zondagavond (na het nieuws in de landstaal) worden persoonlijke groeten uit de Bisschoppelijke Kweekschool te Oudebosch uitgezonden van Frank Jacobus, Johan Lourens, Henry Lopez Ramirez en Rolando Sillé.

Zigeuners

In het boekenkwartier van zondagavond vijf voor half zeven spreekt ditmaal drs René Römer over het boek „Zigeuners, geschiedenis en folklore van een zwervend volk".

Kan

Om negen uur zondagavond geeft de Curom aan Wim Kan de gelegenheid zijn beroemde conference „Van oud op nieuw" te houden. Dit programma komt tot stand door medewerking van de Nederlandsche Radio-Unie en de Sticusa. Muzikale illustraties zijn van Ru van Veen, productie en radioregie van Wim Ibo.

Schaar

De Curom kreeg een tweede jaaroverzicht: „Met de schaar door een jaar", voor de VARA samengesteld door Jan de Troye en Arie Kleywegt. Dit programma zal te beluisteren zijn woensdagavond (14 januari) om half tien.

Vooruitgang geboekt op conferentie te Geneve

Genève. — Zowel van westelijke als van Russische kant wordt vernomen, dat vordering is gemaakt tijdens de vergadering van de conferentie over het stopzetten van kernproeven.

Aan het begin van de bijeenkomst stelde David Ormsby-Gore (Engeland) voor artikel 4 van het Russische ontwerpverdrag te behandelen. Dit artikel voorziet, dat de drie atoommogendheden (de Verenigde Staten, Rusland en Engeland) instemmen met de inrichting op hun onderscheiden grondgebied van controleposten.

De Engelse afgevaardigde stelde een amendement voor op het ontwerpartikel 4, volgens de redactie waarvan „elementen van observatie en identificatie gestationeerd zullen worden op het grondgebied der landen-ondertekenaren van het verdrag.

De Russische delegatie zegde toe dit amendement te zullen bestuderen en haar zienswijze op de volgende bijeenkomst aanstaande maandag kenbaar te maken.

Issue No 3
Effective 9th January 1959

N.V. Curacaosche Petroleum Industrie Maatschappij
EMMASTAD, CURACAO, NETHERLANDS ANTILLES
PETROLEUM PRODUCTS — CURACAO
Posted Export Prices

	Price f.o.b. Curaçao Netherlands Antilles U.S. c. per U.S. gallon
AVIATION FUELS	
(i) Aviation Gasoline	
Avgas 115/145 Grade	17.25
" 108/135 Grade	17.25
" 100/130 Grade	16.00
" 91/96 Grade	14.50
" 80 leaded Grade	14.00
" 73 clear Grade	14.00
(ii) Aviation Turbine Fuels	
Avtag JP-4	8.50
Avtur - 50° C (- 58° F)	9.875*
MOTOR GASOLINES	
95 Octane (Research Rating)	11.25
93 Octane (Research Rating)	10.75
90 Octane (Research Rating)	10.25
87 Octane (Research Rating)	9.875
85 Octane (Research Rating)	9.625
83 Octane (Research Rating)	9.375
79 Octane (Research Rating)	9.125
70/72 Octane (Motor Method)	9.00
KEROSINE AND LIGHT FUELS	
Tractor Vaporizing Oil	9.625
Kerosine	10.125
No. 2 Fuel	9.375
DIESEL AND GAS OILS	
53 Diesel Index (minimum)	9.75
48 Diesel Index (minimum)	9.625
43 Diesel Index (minimum)	9.50
	U.S. $ per barrel of 42 U.S. gallons
HEAVY FUELS	
Bunker "C" Fuel Oil	2.00

Each price is per U.S. gallon at 60° F. (except Bunker "C" Fuel which is quoted per barrel of 42 U.S. gallons at 60° F.) for the grade indicated, f.o.b. Curaçao, Netherlands Antilles, loaded in bulk cargo lots and subject to availability.
Prices are subject to change without notice and are exclusive of all local port or other government charges and/or taxes.
Terms and conditions of sale are subject to contract with buyer.
* Indicates price change

—B—

Chicago. — De uitgevers van de encyclopaedia Britannica in Chicago hebben de verzekering gegeven, dat zij in een nieuwe editie van de encyclopedie de omschrijving van de inwoners van Malakka als lui, oneerlijk en immoreel zullen herzien, zo meldt een in Koeala Loempoer (Malakka) verschijnende krant.

Brussel. — Te Brussel is een nieuw zondagblad verschenen, genaamd „Le Journal", dat door een groep onafhankelijke journalisten wordt uitgegeven en geen speciale politieke richting vertegenwoordigt. Zoals gemeld zijn onlangs de zondagsbladen in België verdwenen, toen de PTT de zondagsbestellingen ophief.

DE CENTRAAL-AMERIKAANSE SPELEN

ANTILLIAANS voetbalteam speelt met 2—2 gelijk tegen VENEZUELA

Mexico wint in baseball met 2—0 van ANTILLEN

Caracas. Het Antilliaans voetbalteam speelde gisteravond met 2—2 gelijk tegen Venezuela.

Het was een gelijk opgaande strijd, waarin goed voetbal werd geleverd. Reeds na drie minuten wist Enchie Jansen de score te openen (1—0 voor de Antillen). Venezuela vocht verbeten terug en had voor de rust een overwicht. Een minuut voor de rust wisten de gastheren de gelijkmaker achter Polinet in het doel te deponeren, na een goed genomen corner (1—1).

Na halftime was het Venezuela, die de leiding nam. Drie minuten na de hervatting scoorde Venezuela (2—1). Doch de Ned. Antillen zetten alles op alles en het gelukte na 23 minuten aan Valerian de gelijkmaker de touwen in te drukken. In deze gelijke stand kwam geen verandering meer.

In het voetbalklassement hebben de Antillen thans de leiding met drie punten uit twee wedstrijden.

Baseball

Het Antilliaans negental ging tegen Mexico met 0—2 eervol ten onder. Freddy Inesia, die de pitcher was voor het team der Antillen, stond de Mexikanen slechts twee runs toe, die evenwel genoeg waren om de zege te behalen.

Het negental van Puerto Rico versloeg het team van Panamá met de score van 11—4.

Na tien innings wist Panamá het negental van Mexico een 2—3 nederlaag toe te brengen. Panamá sloeg elf hits, tegen Mexico vijf. Laatstgenoemd team maakte vier errors, de winnaars slechts één.

Basketball

Venezuela wist het team van Costa Rica in de eerste heren-wedstrijd basketball te verslaan met de score van 67—47. Met halftime was de score 36—31 voor Venezuela. Topscorer voor Venezuela was Pototo Ostos met 14 punten.

De Venezolaanse dames waren minder fortuinlijk. Het vijftal van Guatemala versloeg Venezuela met 47—39, nadat de rust met de score van 28—22 voor Guatemala was ingegaan.

Olivia Johnson van Guatemala wist in deze ontmoeting niet minder dan 21 punten te scoren.

De heren-basketball-wedstrijden werden gisteravond voortgezet. De uitslagen waren:

Panamá — Costa Rica .... 103—55
Puerto Rico — Venezuela .. 86—63

Volleyball

De heren-volleyball-ploeg van de Antillen verloor in drie sets van Venezuela. De sets verliepen als volgt: 15—5, 15—11 en 15—6.

Het dames-volleyballteam van Mexico versloeg dat van Venezuela met 3—0 (15—4, 15—6 en 15—6).

Schermen

De heren-floret-wedstrijden leverden goud en zilver op voor Venezuela, dat in deze wedstrijden op de eerste en tweede plaats beslag legde. De derde plaats ging naar Mexico.

De belangrijkste overigen resultaten van gisteren waren:

Atletiek

Het polsstokhoogspringen werd gewonnen door Rolando Cruz (Porto Rico) met een sprong van 4.44 meter. Hij verbeterde hiermede het Middenamerikaanse rekord, dat sedert 1955 met 4.10 meter op naam stond van José Chandler.

Ook op de 5000 meter werd het Middenamerikaanse rekord verbeterd. Isidero Segura Alcantara zegevierde in de tijd van 15 min. 41.5 sec. Het oude rekord stond sinds 1946 met 15 min. 54.8 sec. op naam van Manny Rhamon (Trinidad).

Het diskuswerpen leverde een zege op voor Daniel Crealli (Venezuela), die zijn eigen Middenamerikaanse rekord van 43.33 meter brach op 44.95 meter.

Verder werd bekend gemaakt, dat de rekordverbetering bij het kogelstoten van de Antilliaan Eduardo Adriana niet voor erkenning in aanmerking komt, aangezien de kogel 200 gram te licht woog.

Boksen

Drie Venezolaanse boksers wisten zich te plaatsen in de finale van de bokswedstrijden. Het zijn:

Daniel Bravo, lichtgewicht, die op punten won van Eustaquio Gonzalez (Puerto Rico);

Enrique Tovar, die eveneens op punten won van de Mexikaan Ernesto Benitez; en

José Burgos, die José Dovalo (Mexico) op punten versloeg.

Verder won de Mexikaanse lichtgewicht Guadalupe Ochoa van Julio Blanco (Nicaragua). De weltergewicht Frederico Marshall (Panamá) zegevierde over José Gonzalez (Puerto Rico). De Jamaicaan Louis Samuel, midden-lichtgewicht, versloeg Juan Hernandez (Puerto Rico) door k.o. in de eerste ronde.

Tennis

De Mexikaanse tennisdelegatie op de Centraalamerikaanse Spelen hebben zich tot nog toe met verbluffend gemak door alle wedstrijden heen geslagen. In dit onderdeel van de Spelen zijn de Mexikanen ongetwijfeld superieur. De Venezolaanse spelers konden geen enkele partij winnen van Mexico.

Hieronder enkele uitslagen:

Heren: Enrique Brasci (Puerto Rico) versloeg I. Corn (Nicaragua) met 6—3, 6—3 en 6—0; Julio Cesar Rojas (Costa Rica) won van Vicente Vallenilla (Venezuela) met 6—1, 6—3 en 6—2; Pancho Contreras (Mexico) elimineerde Saturnino Cordoba (Venezuela) met 6—2, 6—2 en 6—0.

Reeds eerder had Antonio Pallafox (Mexico) gewonnen van H. Bakhuis (Ned. Ant.) met 6—0, 6—1 en 6—0.

Dames: Grace Valdes (Puerto Rico) versloeg Luisa Salas (Ned. Ant.) met 6—3 en 6—1; Rose Marie Reye (Mexico) zegevierde over Andrea de Braun (Venezuela) met 6—2 en 6—1. Yola Ramrez (Mexico) toon de zich de meerdere van Monica Adler (Venezuela) met 6—2 en 6—1.

Wedstrijdschieten

De gouden en zilveren medaille in het wedstrijdschieten (arma libre) werden gewonnen door Venezuela. De eindstand was hier:

	totaal
1. Juan Llabot (Venezuela)	1014 pt
2. Rigoberto Rivero (Venezuela)	1001 pt
3. José Castillo (El Salvador)	922 pt

Voetbal

In een tamelijk slappe wedstrijd wist het voetbalteam van Mexico met 3—1 van Panamá te winnen. Bij de rust leidde Mexico met 1—0.

Atletiek-medailles

Na de tweede dag van de atletiekwedstrijden hadden de verschillende deelnemende landen de volgende medailles in de wacht gesleept:

	goud	zilver	brons
Mexico	3	4	4
Puerto Rico	2	3	0
Venezuela	1	2	4
Guatemala	1	0	0
Jamaica	1	0	0
Ned. Antillen	1	0	0
Brits Guyana	1	0	0
Colombia	0	1	0
Panamá	0	0	1

G. Rosario voor Venezolaanse T.V.

Gistermiddag om twee uur verscheen de heer Guillermo Rosario, sportverslaggever, die de Centraal-Amerikaanse Spelen bijwoont, voor de zenders van de Venezolaanse televisie (Radio Caracas T.V.). De heer Rosario werd een interview afgenomen door Musiu Lacavalerie.

De Antilliaanse verslaggever was de mening toegedaan, dat het Venezolaanse publiek te fanatiek is en ten koste van alles een Venezolaanse overwinning wil zien.

Rosario roemde de prestatie van Adriana in het kogelstoten en zei, dat Beto wederom de eer van de Ned. Antillen heeft weten hoog te houden, niet alleen door zijn prestaties, doch vooral door zijn gedrag buiten het sportveld.

Naar Rosario mededeelde, maken alle Antilliaanse athleten het goed en ondanks het feit, dat er in bepaalde onderdelen enkele zware nederlagen werden geleden, het moreel van de ploeg niet verzwakte, doch dat zij zich — zelfs bij een grote achterstand — tot het uiterste inspanden om tot een zo gunstig mogelijk resultaat te komen.

Rosario richtte zich vervolgens in het Papiaments tot de T.V.-kijkers op de Antillen, aan wie hij — ook namens de andere leden van de delegatie — de beste wensen overbracht.

Betrian niet naar Caracas.

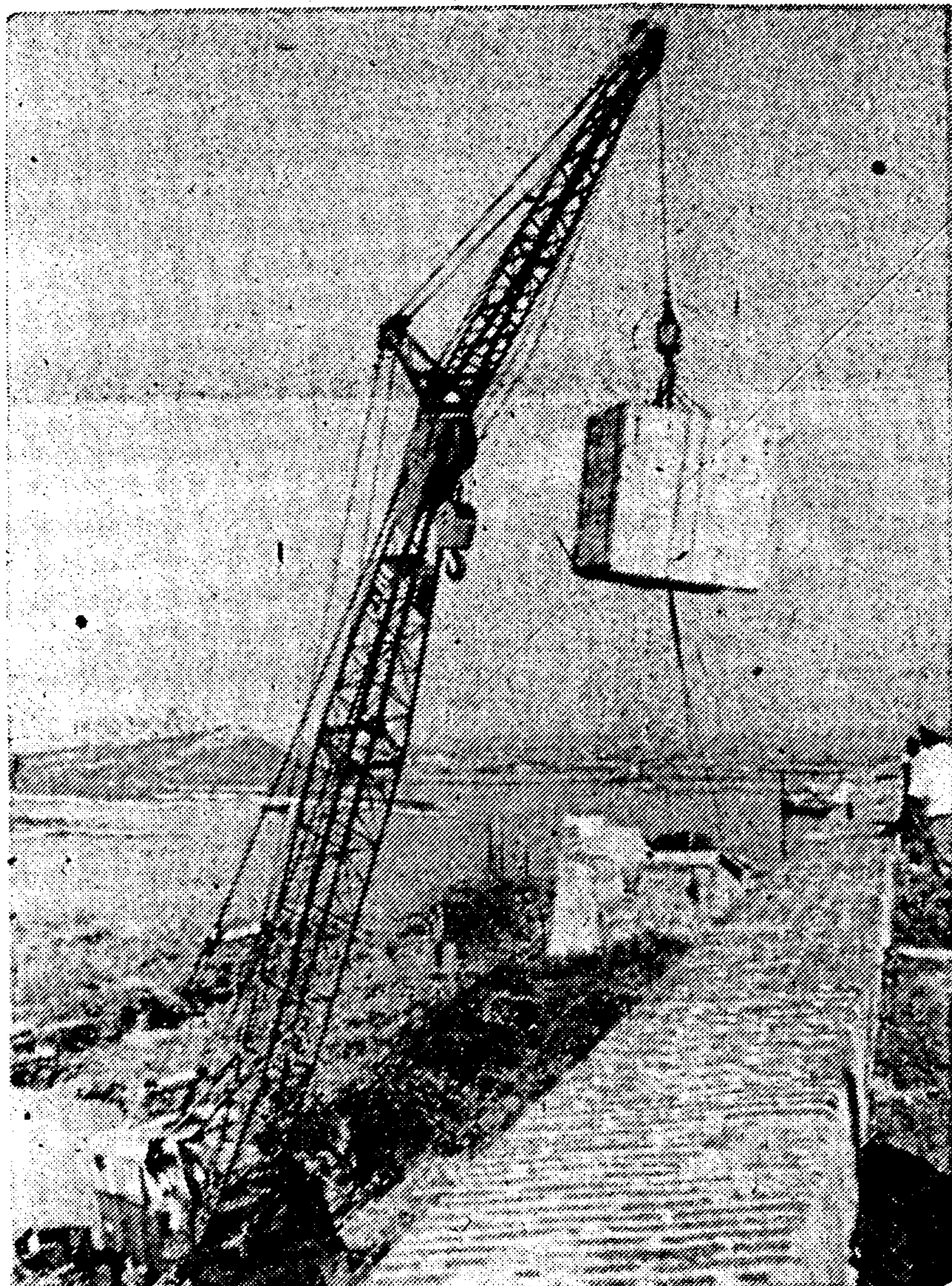
Marcel Betrian, de Antilliaanse gewichtheffer, die bij de gewichthefwedstrijden in het middengewicht zou uitkomen en die gisteren naar Caracas zou vertrekken, heeft van zijn reis afgezien.

Tijdens de training had Betrian last van een verrekking in de nekspier, waardoor zijn prestaties er erg onder leden en het heffen hem haast onmogelijk was. Betrian nam toen zelf het besluit gisteren niet meer te vertrekken.

De Nederlandse Skikampioenschappen

Val d'Isere. — Tijdens de Nederlandse ski-kampioenschappen, die vrijdag te Val d'Isere zijn begonnen bereikte prinses Irene bij de slaolm de tweede plaats achter Marina van der Wal. Bij de heren zegevierde Peter Lukowski.

Prinses Irene werd tijdens de slaolm door pech achtervolgd zowel in de eerste als in de tweede manche maakte zij een val, wat haar vele kostbare seconden kostte. De voorsprong van Marina van der Wal is na de slaolm reeds zo groot, dat de andere deelneemsters reeds vrijwel kansloos zijn.

Reeds enige tijd geleden plaatsten wij een foto van het in aanbouw zijnde restaurant op het Fort Nassau. De werkzaamheden zijn thans zo ver gevorderd, dat gistermorgen de air-conditioning-installatie werd aangebracht. De luchtkoel-apparaten worden geleverd door de ELGA. Op de foto ziet men hoe een der kisten, die de „condensing units" bevat, door een kraan van de C.P.I.M. naar boven wordt gehesen.

T.V.- uitzendingen verminderen aandacht van leerlingen in Kopenhagen

Kopenhagen. — De leraren van Kopenhagen hebben zich in een schrijven tot de ouders gericht, omdat de ijver en de aandacht van de leerlingen ernstig leed door overdreven belangstelling voor de televisie-uitzendingen. Het komt steeds meer voor dat de kinderen in de ochtendlessen in slaap vallen (en het schijnt dat niet de saaie manier van les geven daar de schuld van is), omdat ze 's avonds te lang bij het televisie-apparaat blijven zitten. De avondcursussen in de Deense hoofdstad kregen bij de aanvang van het wintersemester 800 aanmeldingen minder dan vorig jaar. De afnemende belangstelling daarvoor wordt ook toegeschreven aan de sterk gestegen aandacht voor de televisie.

Nieuwe methode in Hollywood

Hollywood. — De laatste jaren heeft Hollywood nogal pech gehad met de verfilming van zogenaamde bestsellers. Boeken met een miljoenenoplage en namen van wereldberoemd auteur de opdracht op dit in het laatje, wat zij aan verwachtingen hadden gewekt. Dit kwam vooral omdat die meesterwerken — ondanks alle filmische adaptatie — zich echt niet leenden voor verfilming. Derhalve gaan enige producenten nu de omgekeerde weg bewandelen. Geroutineerde scenarioschrijvers en dramaturgen ontwerpen een filmstof. Daarna krijgt een beroemd auteur de opdracht op dit thema een roman te schrijven. Valt deze in de smaak, dan ontvangt hij een flink honorarium nog vóór zijn boek verschenen is. Drie befaamde schrijvers hebben zich reeds voor dit procédé geleend: Grace Metalious (bekend om haar „Peyton Place"), en C. S. Foreser schrijft „De Ondergang van het Duitse Slagschip de Bismarck'. Ook Françoise Sagan zou voor Hollywoods magnaten de knie gebogen hebben en bij het schrijven van haar nieuwste boek over de jeugd van Parijs tegen beloning me hun wensen rekening te houden.

De ramp in Rivadelago

Madrid. — Volgens berichten, die op het bureau van de gouverneur van de provincie Orense werden ontvangen, zijn in Rivadelago meer dan 100 personen omgekomen en zijn er vele gewonden. Deze berichten zijn nog niet bevestigd. De telefoonverbindingen met het getroffen dorp zijn verbroken.

Nader blijkt, dat het dorpje een zeshonderdtal bewoners telt. Alle huizen blijken te zijn vernield. Slechts één recent bouwsel heeft de druk van het water tot nog toe weerstaan. Het water zou ook een kamp hebben verrast van arbeiders, die aan de naburige waterkrachtcentrale werkten en voornamelijk uit Orense afkomstig zouden zijn.

Rivadelago ligt in de Spaanse provincie Zamora, dicht bij de Portugese noordgrens en noorden van Braganca.

Ballonvaarders geestdriftig ontvangen

Groot deel van tocht van „De kleine wereld" werd zeilend afgelegd

„Heerlijk", was alles wat Rosemary Mudie kon uitbrengen, toen zij eindelijk weer grond onder de voeten had, na 24 dagen de elementen getrotseerd te hebben in de gondel van de ballon „De Kleine Wereld". De dertigjarige Rosemary, haar 32-jarige echtgenoot Colin, de 51-jarige Arnold Elioart en diens 22-jaar oude zoon Tim, allen Engelsen, vertrokken op 12 december van de Canarische eilanden met hun ballon, die „De Kleine Wereld" gedoopt was. Onlangs werden zij op Barbados, een eiland in de Caraïbische Zee, aan land gesleept door een visserman, die hun gondel vroeg in de ochtend had zien dobberen op vier mijl uit de kust van Barbados — ongeveer 4500 km. van hun beginpunt.

Het viertal heeft 21 van de 24 dagen op zee doorgebracht. Een storm had hen gedwongen op ongeveer 1350 km. van de Canarische Eilanden hun ballon af te haken. Toen moest de reis worden voortgezet op, in plaats van boven de Oceaan. De gondel van 2,5 bij 4,5 meter was hierop berekend, maar er was weinig ruimte en het geïmproviseerde vaartuig was moeilijk bestuurbaar. Het laatste en langste deel van de tocht werd met behulp van een klein wit zeil afgelegd.

De mannen, die baarden droegen, liepen onzeker toen zij de gondel hadden verlaten. Toen kwam de menigte opzetten. De vissers namen „Bushy" Elioart, de leider van de expeditie, op de schouders en een juichende menigte begeleidde de vier Britten naar een nabijzijnd hotel.

Colin, Timothy en Rosemary leken vermagerd. Sedert de landing op zee was het rantsoen streng op 85 gram voedsel per persoon en per dag gehouden.

„Bushy" vertelde, dat men een noodlanding op zee had moeten maken, omdat gevaar bestond, dat de ballon naar een te grote hoogte opgezweept zou worden. „Het werd nijpend", aldus de expeditieleider. Kort tevoren hadden de Britten de radio-ontvanger, de slaapzakken en tal van andere zaken over boord geworpen, omdat aanvankelijk het gevaar bestond, dat de ballon te snel zou dalen. Zelfs het scheergerei ging over boord; vandaar de baarden. Kort daarna dreigde de ballon te gaan stijgen tot een hoogte, waar zij te zeer zou opzwellen, zodat de noodlanding [op] zee noodzakelijk werd.

Tijdens de overtocht had het ge[zelsch]ap slechts twee vaartuigen gezi[en]: een onderzeeboot en een [...] schip. Niemand aan boord v[an] passerende schepen had hen g[...]

Hoewel het viertal wat verm[agerd] en vermoeid leek, was kennelijk geen van hen de toestand be[...] slecht. Er was betrekkelijk w[einig] voedsel meegenomen, doordat [de] wetenschappelijke uitrusting [veel] plaats eiste. Ieder lid van de [ex]peditie had zijn eigen taak. El[ioart] senior was navigator, Rosemary [zorg]de voor het eten en fotograf[eerde], Colin had de algemene zorg vo[or de] gondel en Tim, die aan de uni[ver]siteit van Cambridge gestu[deerd] heeft, bediende de radio en [was] meteoroloog.

De eigenaar van het hotel op [Bar]bados, waar zij aan land gingen, [bood] hen alles aan wat zij wensten. [Rose]mary verlangde het meest naa[r een] bad, een bad van zoet water.

Het doel van de reis was he[t be]wijs te leveren, dat de passaatw[inden] de ballon over de Atlantische O[ceaan] konden brengen — zoals de str[omin]gen jaren geleden met het vlot [Kon]tiki over de Stille Oceaan h[adden] gedaan.

Men begon zich ongerust te m[aken] over het lot van de vier Br[itten] toen de radio-boodschappen, die [...] en verminkt waren, reeds enkele [da]gen na het vertrek niet meer [ont]vangen werden. Omstreeks Ke[rstmis] werd gemeld, dat de expeditie [in] Venezuela gearriveerd werd. Op [grote] schaal werd toen gezocht. [Dit] bleek een „grap" te zijn. Taal [noch] teken werd van „De Kleine We[reld"] vernomen.

Elioart vertelde, dat de radio [het] na enkele dagen weigerde. Toe[n de] situatie moeilijk werd, had men [het] apparaat toen maar over boord [...]

De expeditie had niet verwac[ht] zo spoedig de ballon te moeten [op]schieten. Toen men daartoe gedw[on]gen was, had men nog bijna [een] derde van de reis voor de boeg. [Men] was echter wel op een noodlan[ding] gerekend. Zonodig zou men op [het] meegenomen voedsel drie maa[nden] hebben kunnen leven. De gondel [had] twee, door pedalen aangedre[ven] schroeven en een zeil.

De vier Britten hebben boven[dien] het geluk gehad gunstige winde[n en] stromingen te treffen.

Sparta — Elinkwijk 0—0. Dit zeker schijnende doelpunt werd door de paal gekeerd. Links keeper Kraak en vallend spil Humphrey Mijnals. Daniels van Sparta kijkt gespannen toe.

De grootste sportvakbeurs ooit door de Benelux-landen gehouden, wordt thans in het R.A.I.-gebouw te Amsterdam gehouden. 76 deelnemers uit Duitsland, België en Nederland exposeren er bad- strand- en sportieve kleding op een totale oppervlakte van ruim 7.200 m2. Aangezien de omroepinstallatie was uitgevallen, bedienden technicus, manager en standbouwer zich wegens de enorme afstanden van „walkie-talkies". Van links naar rechts: Manager Drost, standbouwer Volmer en technicus van Pol.